

pokračovanie na str. 2

Otvorenie akademického roku 2014/2015

Otvorením akademického roku 2014/2015 začala Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach svoj jubilejný 65. akademický rok. Univerzita bola zriadená zákonom Slovenskej národnej rady č. 1/1950 Zb. zo dňa 16. 12. 1949 ako Vysoká škola veterinárna v Košiciach s účinnosťou od akademického roku 1949/1950. Tomuto právnomu aktu predchádzali zariadené prípravy na otvorenie 1. ročníka, a tak sa prijímacie pohovory na rektoráte konali už 30. 9. 1949 a zápis do 1. ročníka 3. októbra 1949. Dňa 4. 10. 1949 sa konalo spoločné slávnostné otvorenie školského roku na vysokých školách v Košiciach v kine Slovan, kde sa zišli košíckí vysokoškoláci, učitelia a akademickí funkcionári. Nasledujúci deň sa začalo vyučovanie na novozaloženej Vysoké škole veterinárskej v Košiciach.

Otvorenie akademického roku 2014/2015 dňa 12. septembra 2014 bolo o niečo slávnostnejšie ako po iné roky, keďže je to akademický rok jubilejný. Aj preto bol program tejto slávnosti iný, a zúčastnili sa ho okrem zamestnancov a študentov univerzity aj pozvaní hostia zastupujúci organizácie a inštitúcie, s ktorými univerzita úzko spolupracuje mnohokrát už celé desaťročia. Slávnosť sa začala slávnostným nástupom členov vedeckej rady a členov vedenia školy na čele s prof. MVDr. Emilom Pilipčincom, PhD. Úvodca doc. MVDr. Peter Korim, PhD., predstavil a privítal prorektorov – prof. MVDr. Janu Mojžišovú, PhD., prof. MVDr. Jaroslava Legátha, CSc., doc. MVDr. Oskara Nagya, PhD., kvestorku JUDr. Silviu Rolfovú, predsedu Správnej rady našej univerzity Ing. Jána Királyho, predsedu Akademického senátu UVLF prof. MVDr. Petra Reichela, PhD., predsedu Rady základnej organizácie Odborového zväzu pracovníkov školstva našej univerzity prof. RNDr. Michala Toropilu, CSc.

Osobitne privítal vzácných hostí – poslancu Národnej rady SR a primátora mesta Košice Richarda Rašiho, rektora Veterinárnej a farmaceutickej univerzity Brno prof. MVDr. Ing. Pavla Suchého, CSc., ústredného riaditeľa Štátnej veterinárnej a potravinovej správy prof. MVDr. Jozefa Bíreša, DrSc., členov

prezídia Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky MVDr. Tibora Braunera a MVDr. Ľubomíra Novotného a riaditeľa Inštitútu vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach MVDr. Jozefa Pokorného.

Po privítaní ďalších členov správnej rady a vedeckej rady, učiteľov, vedeckých pracovníkov, doktorandov a ďalších pracovníkov našej univerzity, ako aj pracovníkov účelových

zariadení a študentov sa ujal slova rektor prof. MVDr. Emil Pilipčinec, PhD., ktorý sa po pripomenutí histórie poďakoval tým, ktorí stáli pri zrode Vysokej školy veterinárskej v Košiciach i pri jej rozvoji:

Píše sa rok 2014, je piatok 12. septembra a na pôde Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach otvárame jubilejný 65. akademický rok. Ak by sme sa vrátili v čase o tých 65 rokov dozadu, videli by sme na tomto mieste čulý ruch, pohyb a zhon, aby naši predchodcovia mohli urobiť to isté – slávnostne otvoriť nový akademický rok. Presnejšie – prvý akademický rok novej Vysokej školy veterinárskej v Košiciach. A ten čulý ruch bol pochopiteľný, keďže slávnostné otvorenie akademického roku 1949/1950 sa konalo v utorok 4. októbra, pričom prípravný výbor na založenie Vysokej školy zverolekárskej v Košiciach bol ustanovený len dva a pol mesiaca predtým. Dňa 5. októbra za začala výučba na škole, ktorá bola oficiálne zriadená zákonom Slovenskej národnej rady až 16. decembra 1949. Tieto dátumy nie sú len časovými údajmi o vzniku našej školy. Majú obrovskú výpovednú hodnotu o ľuďoch, ktorí ju zakladali, a o dobe, ktorá si vyžiadala obrovské nasadenie a obetavosť od všetkých, ktorí boli pri konštituovaní vysokej školy, štúdium ktorej patrí medzi najnáročnejšie aj čo sa týka potrebného materiálneho-technického vybavenia i personálneho obsadenia.

Začiatky boli skromné, priestory mnohokrát nevyhovujúce, materiálne vybavenie nedostatočné, ale prípravný výbor na založenie školy na čele s prof. Hovorkom, ktorý bol 12. októbra menovaný rektorom, dokázal takmer nemožné a škola so 105 študentmi začala svoj prvý akademický rok s neutíchajúcim nadšením, vytrvalosťou a ťažkou prácou všetkých zamestnancov školy, učiteľov i prvých študentov, pretože aktom založenia školy a začatím výučby z úloh či prekážok neubudlo. Novovzniknutá škola sa postupne budovala po stránke priestorovej, materiálnej a organizačnej, priebežne sa tvorili prvé učebné pomôcky od modelov, preparátov či učebných textov.

Výrazným zásahom do rozvoja mladej školy bola strata samostatnosti, keď ju postihol rovnaký osud ako brniansku školu a v roku 1952 vládny nariadením bola Vysoká škola veterinárska v Košiciach zmenená na Veterinársku fakultu Vysokej školy poľnohospodárskej v Nitre, a to až do znovuzískania samostatnosti od akademického roku 1969/1970. Prekonala však aj toto obdobie, vytrvalo pokračovala v sledovaní vlastných cieľov povýšiť slovenské veterinárske školstvo na úroveň iných, starších európskych veterinárnych škôl.

Ďalším medzníkom na tejto ceste bol rok 1992, kedy jedným z prejavov spoločenských zmien a obnovenia akademických slobôd bolo premenovanie Vysokej školy veterinárskej v Košiciach na Univerzitu veterinárskeho lekárstva v Košiciach.

Od januára 2010 nesie škola názov Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach pri zachovaní monofakultnosti. Súvisí to s rozšírením študijných programov o magisterský študijný program farmácia, ktorý škola ponúka od akademického roku 2006/2007.

V živote našej univerzity uvádzam iba niekoľko historických predelov. Medzi tým však boli desaťročia každodennej práce, tvorivého snaženia, pedagogického majstrovstva a vedeckého zápalu viacerých generácií našich predchodcov, ktorí pokračovali v zakladateľskom diele a vybudovali inštitúciu mena zvučného a uznávaného. Ak by sme urobili ešte jeden posun v čase a umožnili práve týmto zakladateľom a budovateľom našej univerzity pozrieť sa o 65 rokov dopredu, čo by videli? Je namieste i otázka, či by boli spokojní alebo dokonca hrdí na nás, ktorí v súčasnosti pokračujeme v ich snaženiach. I napriek tomu, že nie vždy sa dajú porovnať spoločenské, sociálne či materiálne podmienky vtedy a dnes. Porovnateľná je však snaha naplňovať poslanie tejto dodnes jedinej inštitúcie svojho

druhu na Slovensku, budovať a posilňovať jej umiestnenie na rebríčku kvality prinajmenšom medzi európskymi veterinárnymi školami. Škola, ktorú oni založili, nielen pretrvala, ale nasledujúce generácie ju udržali a posunuli dopredu. Dopredu vo všetkých smeroch. Niektoré zmeny sú viditeľné už z vonku, mnoho iných možno vidieť iba po jej dôkladnej prehliadke.

Videli by omnoho viac mladých ľudí, keďže v súčasnosti na všetkých troch stupňoch v dennej i externej forme štúdia má univerzita viac ako 2 000 študentov, z toho takmer 250 študentov zo zahraničia, ktorí prichádzajú k nám študovať veterinárnu medicínu v anglickom jazyku. Zakladateľská generácia by s potešením videla naše účelové zariadenia, najmä školskú farmu v Zemplínskej Teplici, Účelové zariadenie pre chov a choroby zveri, rýb a včiel v Rozhanovciach či jazdecký areál, ktoré sú spolu s našimi ostatnými pracoviskami tou devízou, ktorá k nám tých študentov privádza, a ktorá poskytovanou vysokou úrovňou praktickej prípravy radí našu univerzitu medzi uznávané európske veterinárne školy.

Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach prešla počas uplynulých desaťročí mnohými zmenami, trvalo sa však drží na vrcholných priečkach v slovenských a európskych hodnoteniach kvality. Tým sme naplnili očakávania našich predchodcov a som si istý, že sme ich nesklamali, lebo ani dnešná univerzita neustrnula v snahe poskytovať kvalitné vzdelávanie i kvalitný výskum, za čo patrí moje poďakovanie všetkým členom akademickej obce a všetkým ostatným zamestnancom, ktorí v uplynulých desaťročiach k tomu svojou prácou prispeli.

Tu je aj príležitosť vysloviť úprimné poďakovanie našim partnerským inštitúciám a organizáciám, ktoré nám na našej ceste k úspechu a k zvyšovaniu kvality pomáhali dlhšie či kratšie obdobie. Na prvom mieste by som chcel menovať Veterinárnu a farmaceutickú univerzitu v Brne, s ktorou nás spája história od samotných začiatkov, kedy sme využívali jej skúsenosti pri budovaní organizačnej štruktúry školy a organizácii štúdia, a to za pomoci v prvom rade učiteľov z Brna. Spoločný osud nás sprevádzal aj ďalšie roky, a ani dnes nemáme od seba ďaleko. Styčných bodov máme dosť v pedagogickej, vedecko-výskumnej i spoločenskej oblasti. Hlboké kolegiálne i priateľské vzťahy medzi našimi školami pretrvávajú celé tie desaťročia, a za to všetko sa im chcem v mene nás všetkých úprimne poďakovať.

Naša vďaka patrí aj Štátnej veterinárnej a potravinovej správe Slovenskej republiky, s ktorou nás spája spoločná snaha o prípravu vysoko kvalifikovaných odborníkov, veterinárnych lekárov, ktorí majú nezastupiteľnú úlohu pri ochrane životov a zdravia ľudí a zvierat, a ktorých nenahraditeľnosť dnešná doba preveruje a potvrdzuje každým dňom. Veľmi si ceníme spoluprácu pri poskytovaní odborných praxí a stáží na regionálnych veterinárnych a potravinových správach a diagnostických ústavoch, ktoré poskytujú našim študentom cenné skúsenosti a pripravujú ich na prax.

Úzka spolupráca s úspešnými a merateľnými výsledkami pri celoživotnom vzdelávaní veterinárnych lekárov je už dlhoročnou skutočnosťou v prípade Inštitútu vzdelávania veterinárnych lekárov Košice, a dnes je vhodná príležitosť vyjadriť im za to naše poďakovanie.

Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky bola od svojho vzniku veľmi blízkym spolupracovníkom našej univerzity a výpočet spoločných podujatí odborných či spoločenských by bol veľmi dlhý. Spomeniem aspoň spoločné každoročné zostavovanie kalendária odborných podujatí, spoločné organizovanie konferencií a workshopov, účasť na sneme a kongrese komory, účasť zástupcov komory v štátnicových komisiách, spolupráca pri zabezpečení praktickej prípravy našich študentov alebo mnohé ďalšie spoločenské a športové

podujatia. Vysoká profesionalita i priateľský rozmer našej spolupráce si právom zaslúži naše uznanie a poďakovanie.

Slovenská lekárska komora je našim partnerom najkratší čas, ale intenzita pomoci a podpory našej univerzity pri konštituovaní a rozvoji študijného programu farmácia prekonáva nemnohosť rokov. Sme len druhou vysokou školou na Slovensku, ktorá ponúka tento študijný program, a bez výdatnej personálnej, odbornej a organizačnej pomoci komory by to bolo ťažko predstaviteľné, za čo im patrí naše poďakovanie.

Mesto Košice bolo pred 65-timi rokmi vybraté spomedzi viacerých navrhovaných miest, aby sa stalo domovom novozakladanej vysokej školy. A som presvedčený, že k obojstrannej spokojnosti, ktorú preveril čas a rôzne skúšky. Mesto Košice vždy podporovalo našu školu a my sme vďační za všetku jeho snahu i vynaložené prostriedky pri rôznych príležitostiach počas celej doby jej existencie. Mnohé naše spoločne organizované podujatia už patria do kalendára mesta a jeho obyvateľov. Škola podľa svojho zamerania a svojich možností tiež prispieva k pozitívnemu vnímaniu nášho krásneho mesta a šíri o ňom dobrú správu ďalej do sveta prostredníctvom svojich študentov a svojich partnerov.

Rektor sa vo svojom príhovore tradične venoval aj študentom, najmä prvákovi, ktorých v tomto akademickom roku vo všetkých študijných programoch a všetkých troch stupňoch vysokoškolského vzdelávania vyučovaných v slovenskom jazyku nastúpilo 440 a na všeobecné veterinárske lekárstvo v jazyku anglickom 51 študentov, a okrem priania úspechu vyslovil očakávanie, že tento ročník prvákov bude spájať s ich predchodcami z roku 1949 aj zaniebanie, angažovanosť, ochota pracovať tvrdo a vytrvalo nehladiac len na seba a svoje záujmy.

Začiatok akademického roku je aj o hodnotení urobeného a plánovaní nového:

Najväčšou udalosťou čo do rozsahu spracovania podkladových materiálov a zároveň aj najväčšou povinnosťou uplynulého akademického roku bola príprava spisov a všetkých podkladov ku komplexnej akreditácii našej univerzity. Rád by som využil i túto príležitosť a poďakoval sa všetkým vám, ktorí ste pod vedením prorektora Korima a prorektorky Mojžišovej pripravili načas všetky podklady s tým súvisiace, aby tieto boli následne v stanovenom termíne odovzdané akreditačnej komisii. Tento akademický rok bude zasa rokom prípravy podkladov pre medzinárodnú evalváciu a medzinárodnú akreditáciu našej univerzity, a to spoločnou edukačnou komisiou Európskej asociácie veterinárnych škôl a Európskej federácie veterinárnych lekárov, ktorá je plánovaná na október budúceho roku. I z uvedeného dôvodu vás žiadam o dochvilnosť a precíznosť pri spracovávaní všetkých podkladov súvisiacich s uvedenými hodnoteniami, nakoľko tak, ako výsledky komplexnej akreditácie, tak i výsledky medzinárodnej evalvácie a medzinárodnej akreditácie ovplyvnia chod našej školy na mnohé ďalšie roky.

Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky každoročne vyhlasuje súťaž Národná cena Slovenskej republiky za kvalitu. Súťaž je založená na aplikácii jedného z medzinárodne akceptovaných modelov hodnotenia kvality, akým je napríklad model CAF, akronym ktorého je odvodený z anglického Common Assessment Framework. Je to dobrovoľný systém hodnotenia kvality vo verejnom sektore založený na deviatich kritériách, z ktorých päť sú predpoklady, ktoré organizácia vytvára, a štyri výsledky, ktoré organizácia dosahuje. Samohodnotením organizácia získava celkový obraz o všetkých prebiehajúcich činnostiach, o možnostiach rozvoja organizácie a o súvislostiach medzi predpokladmi a výsledkami. Ako som už uviedol pri slávnostnom otvorení minulého akademického roku, UVLF v Košiciach sa prvýkrát zapojila do

súťaže hodnotenia kvality využívajúc model CAF už v roku 2012, za čo získala Ocenenie za zapojenie sa do súťaže. Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky tohto roku vyhlásil už XV. ročník uvedenej ceny za kvalitu, výsledkom čoho nebolo len prihlásenie sa univerzity do súťaže, ale aj vytvorenie univerzitného CAF tímu, ktorý pod vedením prorektora Korima ako garanta implementácie modelu CAF na univerzite vypracoval samohodnotiacu správu za univerzitu a pre skupinu posudzovateľov zabezpečil aj posúdenie na mieste. V súčasnosti čakáme na hodnotiacu správu, ktorú vypracuje skupina posudzovateľov so závermi a odporúčaniami pre univerzitu, ktoré určite napomôžu univerzite pri jej riadení a spravovaní ako aj pri jej ďalšom rozvoji. Je potrebné i z tohto miesta vysloviť poďakovanie všetkým členom CAF tímu, ktorí sa nepodieľali len na vypracovaní samohodnotiacej správy, ale aj organizovali a v polovici júna tohto roku zabezpečovali návštevu jednotlivých pracovísk univerzity členmi hodnotiteľskej komisie pri posúdení na mieste.

Voľba orgánov akademickej samosprávy je vždy vážnou udalosťou v živote vysokej školy. Nie je tomu ináč ani na našej univerzite. Voľbami členov akademického senátu koncom apríla tohto roku bol konštituovaný nový akademický senát univerzity, ktorý s účinnosťou od 1. 7. 2014 začal svoje štvorročné funkčné obdobie. Rád by som využil i túto príležitosť a novozvolenému akademickému senátu zaželel úspešné funkčné obdobie a jeho členom navyše veľa zdravia, šťastia, pracovnej i osobnej pohody.

Každý rok pri slávnostnom otvorení akademického roku opakovane zdôrazňujem a náležite to dokladujem i výsledkami, že na zabezpečení kvalitného vzdelania na našej univerzite sa nemalou mierou podieľajú aj jej účelové zariadenia, predovšetkým Školský poľnohospodársky podnik v Zemplínskej Teplici, Účelové zariadenie pre chov a choroby zveri, rýb a včiel v Rozhanovciach a jazdecký areál. Nebolo tomu ináč ani v uplynulom akademickom roku.

Školský poľnohospodársky podnik v Zemplínskej Teplici, ktorý hospodári na výmere takmer päťtisíc hektárov, nepatrí len k tým väčším poľnohospodárskym podnikom hospodáriacim na východe krajiny, ale svojimi výsledkami je zároveň medzi poľnohospodármi uznávaným a rešpektovaným podnikom. Dlhodobu, i keď veľaokrát za neľahkých ekonomických, personálnych či klimatických podmienok, dosahuje kladný hospodársky výsledok, pravidelne obnovuje a dopĺňa svoju poľnohospodársku techniku a investuje do nákupu poľnohospodárskej pôdy. Čo je však nie menej dôležité, každoročne sa taktiež podieľa na spolufinancovaní projektov pre skvalitnenie ubytovacích, stravovacích a výučbových objektov slúžiacich našim študentom.

Účelové zariadenie pre chov a choroby zveri, rýb a včiel v Rozhanovciach nie je dnes iba pracoviskom pre odchov bažantov a „správu“ troch poľovných revírov o výmere 5560 ha. Služi najmä na zabezpečenie výučby v „poľovníckych“ a „kynologických“ disciplínach v príslušných študijných programoch a poľovnícke vyžitie sa časti našej akademickej komunity. Avšak vybudovaním a prevádzkovaním vlastného rybníka a včelnice uvedené zariadenie poskytuje za ostatné obdobie i možnosti výučby a nakoniec aj vedecko-výskumnej činnosti v oblasti chovu rýb a včiel. Navyše, tohto roku sme z európskeho projektu Life pre toto účelové zariadenie získali finančné prostriedky na zariadenie a vybavenie ošetrovne a vybudovanie rehabilitačných voliér pre handicapované jedince chránených druhov vtákov.

Jazdecký areál. Dnes už môžeme povedať, že v roku 2007, keď sme s vtedajším prenajímateľom ukončili v jazdeckom areáli nájomný vzťah, nezastavili sme iba celkovú devastáciu tohto zariadenia, ale zastavili sme i úpadok jazdeckého športu

nie iba na našej univerzite, ale v celom regióne. Bol to zároveň i rok, keď sme obnovili komunikáciu s vlastními pozemkov, stavieb a zariadení v tomto účelovom zariadení, mesto Košice nevyvíjajú. Začali sme s obnovou spevnených plôch, budov a parkúru, postupne sme sa svojimi jazdeckými podujatiami stali súčasťou ostatných športových a kultúrnych podujatí organizovaných v meste, najmä Dní mesta Košíc. A čo je najdôležitejšie, jazdecký areál sme opäť zaradili do výučbového procesu, získali sme strategického nájomcu v oddelení jazdnej polície odboru kynológie a hipológie Prezídia Policajného zboru a nakoniec nebál by som sa povedať, že minulým rokom, keď na návrh primátora mesta Košice mesto prenajalo univerzite svoj majetok – jazdeckú halu a pozemok o výmere takmer štyritisíc m² na dobu neurčitú za symbolické jedno euro na rok, sme s mestom Košice položili základy strategického spojenectva pri jeho ďalšom rozvoji. Je namieste však povedať, že k rozvoju jazdeckého areálu, jazdeckých i iných športových podujatí organizovaných na tomto zariadení veľkou mierou prispeli i členovia správnej rady našej univerzity. Patrí im naše úprimné poďakovanie za to, že i napriek svojmu osobnému i pracovnému zaneprázdneniu, svojím organizačným vkladom, sponzorstvom, radou či príhovorom na kompetentných miestach podporili toto zariadenie.

Dôležitou súčasťou života na univerzite sú návštevy významných hostí a rôzne spomienkové a príležitostné podujatia:

Za takého návštevy v uplynulom akademickom roku môžeme považovať pracovné návštevy predstaviteľov štátnej správy a samosprávy, predstaviteľov zahraničných vysokých škôl, ktoré nepochybne prispeli k ďalšiemu rozvoju univerzity, resp. vytvorili podmienky pre ďalšiu spoluprácu na úrovni mesta, kraja, štátnej správy, samosprávy alebo univerzity.

Za nie menej dôležité považujeme pracovné návštevy predstaviteľov zahraničných zastupiteľstiev, akou minulého akademického roku bola návšteva Ingy Magistad, veľvyslankyne Nórska na Slovensku, a Františka Kašického, veľvyslanca Slovenskej republiky v Nórsku, na univerzite dňa 25. 2. 2014, ďalej návšteva Anne-Marie Callan, veľvyslankyne Írska, dňa 28. 3. 2014, ako aj návšteva Vincenta Obsitnika, veľvyslanca USA na Slovensku v rokoch 2007 – 2009, dňa 4. 6. 2014. Za významnú považujeme taktiež návštevu Ing. Pavla Ondeka a doc. Ing. Miroslava Habána, PhD., predsedu a podpredsedu Odborového zväzu pracovníkov školstva a vedy na Slovensku dňa 3. 3. 2014.

V uplynulom akademickom roku bola naša univerzita organizátorom a zároveň aj hosťiteľom zástupcov veterinárnych škôl zo združenia VetNEST, ktoré združuje veterinárne školy stredoeurópskeho regiónu.

V akademickom roku 2013/2014 sme si pripomenuli aj osobnosti veterinárskej medicíny. A to prof. MVDr. Karola Frieda, akademického funkcionára a dlhoročného vedúceho katedry vnútorných chorôb jednokopytníkov, malých zvierat, vtákov a farmakológie pri príležitosti jeho nedožitých 90-tych narodenín.

Je potešujúce, že univerzita žije aj významnými spoločenskými a športovými podujatiami, ktoré svojím rozsahom prerástli rámec univerzity i mesta. Boli to predovšetkým spoločenské podujatia organizované už každoročne, najmä predvianočné stretnutie tvorivých pracovníkov a zamestnancov univerzity v priestoroch hotela Golden Royal, majáles, Deň detí či Mikuláš. Nie menej očakávanými sú každoročne organizované športové podujatia, akými sú futbalový turnaj troch univerzít, jazdecké preteky o Košický pohár, Hubertova jazda, zahájenie poľovníckej sezóny či spoločné poľovačky v revíroch univerzity. Nepopierateľný úspech zaznamenal už šiestykrát organizovaný medzikatedrový bowlingový turnaj, svojich skal-

ných si našli turnaje v minifutbale, volejbale, florbale, stolnom tenise, basketbale, rovnako ako splavovanie, turistika či lyžovanie. Ostáva veriť, že tieto podujatia si zachovávajú úspech a obľúbenosť aj do rokov budúcich.

Keďže nastávajúci akademický rok 2014/2015 bude i rokom voľby nového rektora a nového vedenia školy na nasledujúce funkčné obdobie štyroch rokov a bude rokom ukončenia druhého funkčného obdobia súčasného vedenia školy, rektor využil túto príležitosť a vyjadril svoje úprimné poďakovanie všetkým spolupracovníkom, ktorí mu počas celých tých rokov pomáhali naplňovať stanovené ciele, najmä svojim najbližším kolegom z vedenia školy, ďalej členom akademického senátu, vedeckej rady, správnej rady a odborovej organizácii, bez ktorých pomoci, angažovanosti a vytrvalosti by sa nepodarilo úspechy posledných takmer ôsmich rokov dosiahnuť.

Záver vystúpenia patril ako po iné roky poďakovaniu kolegom odchádzajúcim do starobného dôchodku, privítaniu nových kolegov na pedagogických a vedeckých miestach, a blahoželaniu novovymenovaným docentom a profesorom. Po úspešnej habilitácii boli za docentov menovaní: MVDr. Mária Fialkovičová, PhD., MVDr. Vladimír Macák, PhD., MVDr. Mangesh Bhide, PhD., a MVDr. Eva Petrovová, PhD. Po úspešnej inaugurácii boli za profesorov v minulom akademickom roku menovaní: doc. MVDr. Zita Faixová, PhD., doc. MVDr. Mária Goldová, PhD., a doc. MVDr. Zuzana Ševčíková, PhD.

S úprimnou lútosťou si prítomní minútu ticha pripomenuli tých, ktorí nás v uplynulom akademickom roku navždy opustili: prorektorka pre zahraničné a doktorandské štúdium prof. Ing. Oľga Ondrašovičová, CSc., doc. RNDr. Bernardína Pástorová, CSc., prof. MVDr. Pavol Bartko, DrSc., a doc. MVDr. Ján Jantošovič, CSc.

Príhovor sa končil priáním všetkého najlepšieho všetkým zamestnancom univerzity a jej tvorivým pracovníkom, ktorých práca je náročná, zodpovedná a určite záslužná.

Nasledovalo vystúpenie prof. MVDr. Petra Reichela, PhD., ktorý sa ako novozvolený predseda Akademického senátu UVLF v Košiciach prvýkrát prihovril akademickej obci a využil túto prvú možnosť verejného vystúpenia v tejto funkcii, aby sa poďakoval v mene všetkých novozvolených členov senátu za dôveru, ktorá sa im dostala vo voľbách na funkčné obdobie 2014 – 2018 a tiež poďakoval členom predchádzajúceho akademického senátu za prácu v uplynulom 4-ročnom funkčnom období pod vedením predsedu doc. MVDr. Petra Lazara, PhD., a pokračoval: Istou nádejou pre nás je, že zvolený senát je vlastne „staronovým“ senátom, veď ako ste si iste všimli, zo 14 členov zamestnaneckej komory je len 5 nových (35,7 %), kým v študentskej komore, logicky výmenou členov z vyšších ročníkov, z pôvodných 7-ich členov ostali 2, resp. pribudlo 5 nových členov (71,4 %), t. j. z 21 volebných členov senátu je 11 z predchádzajúceho a 10 novozvolených (47,6 %). Táto skutočnosť dáva záruku, že „novorodenec“, „batola“, nemusí tápať, loziť a opakovať prípadné predchádzajúce neúspechy či chyby, ale dúfam, že bude mať oporu a podporu u „staršieho súrodenca“ a členov akademickej obce, kým sa naučí samostatne chodiť, rozhodovať a spoločne niesť zodpovednosť za svoje činy. Nevýhodou však je skutočnosť, že to musí byť veľmi, ale veľmi rýchlo, nakoľko už prvou a najzávažnejšou úlohou AS, ešte v tomto kalendárnom roku, bude príprava a realizácia voľby kandidáta na rektora UVLF v Košiciach pre funkčné obdobie 2015 – 2019.

Na záver poprial všetkým zdravie, šťastie a veľa pracovných i osobných úspechov, optimálnu pracovnú pohodu v pedagogicko-výchovnej a vedecko-výskumnej oblasti pri naplňovaní vytýčených cieľov a predsavzatí.

Nie tradičnou súčasťou scenára otvorenia akademického roku bolo udeľovanie pamätných plaket pri príležitosti 65. výročia založenia univerzity. Rektor Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach prof. MVDr. Emil Pilipčinec, PhD., ju udelil ako výraz uznania za významný prínos na jej rozvoji poslancovi Národnej rady SR a primátorovi mesta Košice Richardovi Rašimu. Za dlhoročnú spoluprácu pri rozvoji našej univerzity bola udelená pamätná plaketa Veterinárni a farmaceutické univerzite Brno, za ktorú ju prevzal rektor prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc., Štátnej veterinárnej a potravinovej správe Slovenskej republiky, za ktorú ju prevzal ústredný riaditeľ prof. MVDr. Jozef Bireš, DrSc., Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky, za ktorú ju prevzal člen prezídia MVDr. Tibor Brauner, a Inštitútu vzdelávania veterinárnych lekárov Košice, za ktorý ju prevzal riaditeľ MVDr. Jozef Pokorný. Okrem toho bola plaketa za úspešnú spoluprácu pri rozvoji univerzity udelená aj Slovenskej lekárskej komore.

Všetci ocenení potom vystúpili s poďakovaním i blahoželaním k jubileu našej univerzity, ktorej tiež odovzdali pozdravné listy, plakety, medaily a iné dary, aby jej zároveň popriali do budúcnosti ešte ďalšie dlhé roky úspešného pôsobenia na poli pedagogickom i vedeckom.

Týmto sa program jubilejného 65. akademického roku naplnil a po zaznení hymny Gaudeamus sa za zvukov fanfár slávnostné zhromaždenie rozišlo. Nie však ďaleko. Všetci prítomní sa presunuli do záhrady vedľa pavilónu morfológie, kde sa k nim pridali ostatní zamestnanci univerzity i ďalší pozvaní hostia, aby sa počas záhradnej slávnosti s vynikajúcim hudobným sprievodom súboru Železiar prehlbovali kontakty a priateľstvá, spomínalo na históriu minulých desaťročí, plánovala budúcnosť, či len tak s radosťou vychutnávala prítomnosť krásneho slnečného dňa, plných stolov a čiaš.

PhDr. Ľudmila Kundriková, kancelárka

Foto: MVDr. Ladislav Pačaj

Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach teda začala svoj jubilejný 65. akademický rok. Keďže jej prvý akademický rok v roku 1949 začal skôr, ako škola vlastne existovala de jure, môžeme práve otvorenie akademického roku považovať za deň „narodenín“. Nie je medzi nami už veľa pamätníkov na jej začiatky z radov pedagógov i študentov, ale jeden z prvých absolventov jej vyjadril svoj vzťah a zablahoželel takto:

Vážená Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach,

viem, že v tomto študijnom roku oslavuješ svoje 65. narodeniny. Ešte v tvojom pomerne útlom veku existencie si ma prichýlila a ujala sa vznešenej úlohy matky živiteľky. Človek má celý život uctievať matku bez toho, aby jej pripomínal jej vek. Aj keď si mladšia ako ja, tvoj verný syn, ktorý vyletel do sveta z tvojho vedomosťami vyhrievaného hniezda pred 59 rokmi, aj po toľkých rokoch spomínam na teba ako na dobrú matku živiteľku. Využívam tento jubilejný rok, aby som ti poprial mnoho porozumenia zo strany tých, ktorí rozhodujú o tvojom bytí a mnoho síl do ďalšieho boja v dokazovaní opodstatnenosti tvojej existencie. Veď za tých 65 rokov ťa viackrát obliekali do iného rúcha. Rôznymi šminkami natierali tvoju tvár a premenovávali ťa podľa turbulencie politiky. Ach, matka múdrosti, s akou radosťou sme ošetrovali tvoje rany, ktoré po sebe zanechali zverenci polepšovne. Či už brigádnickou prácou pri oprave poškodených stavebných častí, alebo obohatením tvojej záhrady novými modernými stavbami budúcich vedec-kých pracovísk. Spomienky na Košice, ktoré sa stali tvojím trvalým domovom a mojim prechodným bydliskom, neschádzajú mi z mysle. Roky v nich prežité živo ma oslovujú dodnes. Len čo vstúpim na novú dlažbu pešej zóny v centre mesta, už sa náhlím k pôvodným tehlovým budovám našej univerzity. Postávam na chodníku v jeho parku pred orientačnou tabuľou a sústredene hľadím do okien, za ktorými sa skrývali posluchárne s drevenou dlážkou natretou opotrebovaným motorovým olejom, či sa v nich neobjavia známe tváre mojich spolužiakov alebo pedagógov, ktorí sa nám študentom prihovárali premyslene a vzorovo kultivovaným jazykom. Zastupovali ťa ozajstní pedagógovia, ktorí nás neučili pre školu, ale pre život. Viem, že sme sa k tebe nezachovali vždy ako poslušné a disciplinované deti, o to viac si cením a vážim duchovné dary, ktorými si ma obohatila. Hlboko sa skláňam pred kolegami, ktorí sa ujali výchovy nových kádrov a priebežne sami v tvojom lone vyrástli za akademikov, profesorov, docentov. Okrem odovzdania svojich odborných vedomostí ma naučili, ako správne vnímať okolitý svet, rozoznávať dobré od zlého,

pekne od špatného, úprimné od falošného. Neobviňujem ich za nevinné výprasky, ktorých sa mi od nich dostalo preto, že bez nich by som nikdy nebol dosiahol, čo sa nazýva úspechom.

Vysoká škola veterinárska, terajšia Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie, ktorej som absolventom druhého povojnového ročníka, hlboko prirástla k môjmu srdcu a mladším kolegom o nej hovorím s úctou ako o mojej alma mater. Hrdo sa hlásim k môjmu diplomu z roku 1955 a zlatému diplomu z roku 2005. Premeškal som príležitosť osobne vyjadriť mojim pedagógom svoje poďakovanie. Som rád, že sa naskytla príležitosť nahradiť túto dlžobu pri príležitosti jubilea 65. výročia založenia univerzity, aj keď je to možné iba in memoriam. Pre zjednodušenie vo svojom vinši oslávenca oslovím Moja alma mater, prajem Ti dlhý a úspešný život, aby Tvoje brány opúšťali absolventi s takými spomienkami na Teba, aké ja nosím v srdci na moju vysokú školu.

MVDr. Štefan Márton

Ministerstvo pôdohospodárstva
a rozvoja vidieka Slovenskej republiky

Lubomír Jahňátek
minister

Bratislava 25. augusta 2014
Číslo: 554/2014-100

Vaša Magnificencia, vážený pán rektor,

pri príležitosti 65. výročia založenia Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach si dovoľujem Vám aj všetkým bývalým i terajším pracovníkom univerzity srdečne poblahoželať a poďakovať za spoluprácu s Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, ako i za desaťročia úspešnej prípravy odborníkov, ktorí našli uplatnenie v našom rezorte.

Činnosť Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach má významný vplyv aj na rozvoj a výkonnosť slovenského poľnohospodárstva a je dôležitým článkom medzinárodnej spolupráce v oblasti zdravia a dobrých životných podmienok zvierat i bezpečnosti potravinového reťazca. Vysoko oceňujem spoluprácu vedcov Vašej univerzity pri plnení úloh, ktoré Slovensku vyplývajú z členstva v Európskej únii. Bez vedeckých hodnotení rizík v oblasti zdravia zvierat a zastupovaní v odborných fórach Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín EFSA, by náš rezort, ako koordinátor bezpečnosti potravín nemohol plnohodnotne plniť svoje záväzky, vyplývajúce z *acquis communautaire*.

Vaša magnificencia, dovoľte mi poďakovať sa nielen za vysoko odborný prístup pri plnení našich spoločných úloh, ale aj za ochotu, ľudskosť a priateľskosť Vašich expertov, čím sa spolupráca s Univerzitou veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach dostala na vyššiu hodnotovú úroveň.

S úctou

Vážený pán
Emil Piličinec
rektor
Univerzita veterinárskeho lekárstva
a farmácie v Košiciach
Košice

Odhalenie pamätnej tabule akademika Hovorku

Akademik Ján Hovorka – zakladateľ Vysokej školy veterinárskej v Košiciach a jej prvý rektor, profesor a vedúci katedry parazitológie, zakladateľ a dlhoročný riaditeľ Helmintologického ústavu SAV v Košiciach, jeden z popredných a veľmi aktívnych česko-slovenských vedcov v oblasti biologických vied, akademik SAV a ČSAV, DrSc. a Dr. h. c. – sa narodil 9. 2. 1914 vo Zvolene. V roku 2014 teda neoslavuje svoje jubileum len univerzita, ktorú zakladal, ale pripomínáme si aj jeho sté výročie narodenia. Na jeho výnimočné dielo sa nezabúda na žiadnom pracovisku, kde pôsobil a zanechal výraznú stopu ako organizátor, vedec i človek. Jeho umelecká podobizeň v podobe bronzovej busty pripomína na Rektoráte Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach už od roku 2008 jeho zakladateľské dielo. V roku 2011 si túto osobnosť slovenskej vedy uctili v jeho rodnom meste, kde bola odhalená pamätná tabuľa v priestoroch bývalého gymnázia, kde študoval, dnes patriacich Slovenskej lesníckej a drevárskej knižnici pri Technickej univerzite vo Zvolene. V predvečer stého nedežitého výročia narodenia odhalili bronzovú bustu akademika Hovorku v Parazitologickom ústave SAV, ktorý založil vtedy ako Helmintologický ústav SAV.

Dňa 3. septembra 2014 sa odhalením pamätnej tabule na Ústave parazitológie UVLF v Košiciach opäť vzdala úcta akademikovi Hovorkovi, tentokrát ako zakladateľovi katedry parazitológie a parazitologickej školy na Slovensku.

Na pôde ústavu parazitológie sa na pozvanie rektora prof. MVDr. Emila Pilipčinka, PhD., zišli hostia, medzi ktorými boli okrem členov vedenia aj pracovníci ústavu, vedúci katedier a prednostovia kliník, emeritní profesori a kolegovia z Parazitologického ústavu SAV a Univerzity P. J. Šafárika. Nechýbal ani syn akademika Hovorku MVDr. Ivan Hovorka so svojim synom a autor portréту akademický sochár Arpád Račko.

Rector univerzity prof. Pilipčinec, ktorý bol autorom myšlienky odhalenia tabule i jej realizácie sa vo svojom príhovore sústredil na osobnosť svojho predchodcu – akademika Hovorku aj z pohľadu prítomnosti, ktorá každodenne preveruje jeho dielo:

Nie je to prvýkrát, čo sa stretávame v našej veterinárskej komunite pri vzdaní úcty výnimočnému človeku – akademikovi Jánovi Hovorkovi. Či už to bola busta, či pamätná tabuľa, jeho umelecká podobizeň umiestnená na viacerých miestach Slovenska odráža historický význam tejto osobnosti našich dejín, čo je možné povedať bez akéhokoľvek zveličenia. V roku 2011, Svetovom roku veterinárskej medicíny, bola jedna z takýchto tabúl odhalená v jeho rodnom meste Zvolene v budove bývalého reálneho gymnázia.

V Košiciach, ktoré sa stali jeho druhým domovom, pripomínajú jeho portréty jeho výnimočné organizačné a budovateľské úsilie. Súčasnosť pozná mnoho novovzniknutých vysokých škôl, je však nemožné porovnávať zakladateľské dielo akademika Hovorku v povojnovom období a dnes za úplne odlišných spoločenských, ekonomických, technických a sociálnych podmienok. Vzniku našej univerzity predchádzal rozhodujúci podiel prof. Hovorku na založení Vysokej školy poľnohospodárskeho a lesného inžinierstva v roku 1946, na ktorej bol prvým dekanom Fakulty poľnohospodárskeho inžinierstva. V zakladateľskom úsilí pokračoval aj neskôr a v roku 1953 aj jeho zásluhou vznikla Slovenská akadémia vied aj jej Helmintologický ústav, riaditeľom ktorého bol až do roku 1988, a kde mu v tomto roku pri stom výročí jeho narodenia vzdal hold odhalením busty kolektív jeho nasledovníkov.

Na Univerzite veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach sme nikdy nezabudli oceniť hĺbku jeho vkladu do nesmierne náročného založenia Vysokej školy veterinárskej v Košiciach v roku 1949, aj keď naša vďaka bola snáď viditeľnejšia pri jubilejných príležitostiach. Naposledy v roku 2008, keď ako prvé oslavné podujatie predchádzajúce oslavám 60. výročia zalo-

ženia školy bola vo vstupných priestoroch rektorátu odhalená jeho pamätná busta z dielne akademického sochára Arpáda Račka. Menej na očiach, ale o to vytrvalejšie a so skutočne prežitou úctou sa však meno akademika Jána Hovorku, zakladateľa a prvého rektora našej univerzity, objavilo pri mnohých aj každodenných príležitostiach, v mnohých rozhovoroch, spomienkach, prednáškach, vo vystúpeniach mojich či iných členov akademickej obce. Zaujímavá je skutočnosť, že s plynutím desaťročí meno tejto zakladateľskej osobnosti nezapadá prachom času, ale práve naopak. S odstupom rokov akoby sme viac dokázali oceniť tú námahu ale aj nadšenie prvých mesiacov a rokov Vysokej školy veterinárskej. V porovnaní s našimi úspechmi či neúspechmi, možnosťami i obmedzeniami našimi i našej doby a s pribúdajúcimi skúsenosťami sa nám zdá tento počín ešte jedinečnejší.

Vysoká škola veterinárska v Košiciach bola síce zriadená zákonom Slovenskej národnej rady dňa 16. 12. 1949, ale svoju pedagogickú činnosť začala prvou prednáškou už 5. októbra 1949. Tomuto dňu predchádzalo krátke, ledva dva a pol mesačné obdobie neuveriteľného nasadenia, namáhavej a obetavej práce členov prípravného výboru na čele s prof. Hovorkom. Najmä zásluhou jeho organizačných schopností a jeho húževnatosti mohla škola začať svoju činnosť. Začiatky boli skromné, priestory mnohokrát nevyhovujúce, materiálne vybavenie nedostatočné. Z dochovanej korešpondencie vieme, koľko času a osobnej angažovanosti vložil prof. Hovorka do budovania ústavov a kliník, získania prvých učiteľov, rozbe-

hnutia výučby prvých študentov. Aktom založenia školy a začatím výučby však neubudlo z úloh či prekážok, ktoré bolo treba splniť a prekonať a bol to profesor Hovorka, ktorý neúnavne viedol kolektív zapálených učiteľov, zamestnancov a študentov.

My sme sa tu dnes zišli preto, lebo sa v tomto roku stretli dve jubileá – sté narodeniny akademika Hovorku a 65. výročie založenia našej školy. A prečo sa stretávame v ústave parazitológie, vo foyer ktorého bude o chvíľu odhalená jeho ďalšia pamätná tabuľa? Lebo osobnosť akademika Hovorku má aj ďalší rozmer. Bol to nielen mimoriadne zdatný organizátor a vedúci pracovník, ale aj veľmi úspešný vedec, profesor parazitológie, akademik, dlhoročný vedúci katedry parazitológie, a to aj po jeho odchode do Helminologického ústavu. Výpočet jeho vedeckých aktivít by bol veľmi dlhý a zahŕňal by v sebe jeho publikačnú činnosť, založenie a redigovanie viacerých časopisov, priekopnícky výskum helmintov, výchovu špecialistov, členstvo vo vedeckých radách a parazitologických spoločnostiach, pričom sledovanie jeho úspechov by nás priviedlo aj za hranice Slovenska.

Majster Račko bol opäť tým umelcom, ktorý vytesal tvár akademika Jána Hovorku do tabule a sprítomnil ho tak nielen tým, ktorí ho poznali, ale aj nasledujúcim generáciám učiteľov a študentov. Svojím citlivým majstrovstvom zachytil to ľudské, čo tvorilo podstatu osobnosti, ktorú sme viacerí tu prítomní osobne poznali. Osobnosti nesmierne chápavej, obetavej, priateľskej a láskavej. Takým osobnostiam, spájajúcim v sebe profesionálne zásluhy s charakterom a ľudskosťou, je vždy víťaným počínom vzdávať hold kedykoľvek, v akejkoľvek podobe. Som rád, že takouto osobnosťou sa môže hrdiť aj Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach.

Následne sa prítomným prihovorela vedúca katedry epizootológie a parazitológie prof. MVDr. Valéria Letková, PhD., ktorá spomínala vo svojom vystúpení na akademika Hovorku ako pedagóga, vedca, vedúceho i kolegu. Po tomto úvode sa uskutočnil akt odhalenia pamätnej tabule, z ktorej biele plátno zložili spoločne rektor univerzity, syn a vnuk akademika Hovorku. Portrét akademika Jána Hovorku (1914 – 2001), zakladateľa katedry parazitológie a aplikovanej zoológie, sa tak stal už trvalou dominantou foyer ústavu na mieste, ktoré neujde pozornosti žiadnemu prichádzajúcemu. MVDr. Ivan Hovorka poďakoval univerzite za ďalší dôkaz toho, že osobnosť a práca jeho otca nie sú zabudnuté. Spoločnosť sa potom presunula do knižnice ústavu na čašu vína a ďalšie spomienkové rozhovory.

PhDr. Ľudmila Kundriková, kancelárka

Foto: Lukáš Rudňanský

Zasadnutie akademického senátu

Dňa 25. 9. 2014 sa konalo riadne zasadnutie Akademického senátu Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach.

Akademický senát na svojom zasadnutí schválil:

1. Program zasadnutia AS UVLF
2. Mandátovú a návrhovú komisiu
3. Disciplinárnu komisiu pre študentov
4. Rozhodnutie predsedníctva AS UVLF v Košiciach, ktoré v súlade s § 58 ods. č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a študijného poriadku UVLF časť II. č. 4 potvrdilo pôvodné rozhodnutie rektora UVLF o neprijatí na štúdium na UVLF v Košiciach na I., II., a III. stupni vzdelávania v akademickom roku 2014/2015, nakoľko pri preskúmaní rozhodnutia o výsledku prijímacieho konania bolo konštatované, že nebolo vydané v rozpore so zákonom a príslušným vnútorným predpisom UVLF.

6. Návrh organizačného zabezpečenia volieb kandidáta na funkciu rektora UVLF v Košiciach pre funkčné obdobie 2015 – 2019

- Termín volieb: 6. novembra 2014 o 11.00 hod.
- Miesto konania volieb: poslucháreň pavilónu morfológických disciplín

- Zloženie volebnej komisie

7. Zloženie pracovných komisií AS UVLF v Košiciach

Akademický senát na svojom zasadnutí uložil:

1. Rektorovi UVLF v Košiciach prehodnotiť možnosť navýšenia sumy v kolónke „Odmeny za karentované práce“ v rámci možnosti rozpočtu UVLF v Košiciach

Akademický senát na svojom zasadnutí zobral na vedomie:

1. Správu o činnosti predsedníctva AS UVLF v Košiciach

prof. MVDr. Peter Reichel, CSc.
predseda AS

Mimoriadne zasadnutie správnej rady univerzity

Dňa 13. 10. 2014 sa uskutočnilo mimoriadne zasadanie Správnej rady Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach.

Správna rada na svojom zasadnutí schválila Ing. Milana Dolného za podpredsedu správnej rady.

Členovia správnej rady navrhli prof. MVDr. Janu Mojžišovú, PhD., za kandidáta na rektora Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach na funkčné obdobie rokov 2015 – 2019.

JUDr. Silvia Rolfová
tajomník SpR UVLF v Košiciach

INFORMÁCIE Z VEDENIA

2. 9. 2014

Informácie prorektorky Mojžišovej o:

- prebiehajúcich zápisoch na ak. r. 2014/15 a kontrolách štúdia.

8. 9. 2014

Informácie rektora o:

- mimoriadnom zasadaní Slovenskej rektorskej konferencie dňa 4. 9. 2014 vo Zvolene.

16. 9. 2014

Informácie prorektora Legátha o:

- návrhu na zaradenie časopisu Folia Veterinaria do databázy WOS,
- príprave suplementa Folia veterinaria z konferencií – Lazarove dni a seminára doktorandov.

25. 9. 2014

Informácie rektora o:

- aktívne učiteľov konanom 16. 9. 2014,
- účasti v televíznej relácii TA3 Euroskop dňa 23. 9. 2014.

Informácie prorektora Korima o:

- účasti na oslavách 10. výročia založenia Univerzity Jánoša Selyeho v Komárne, ktoré sa uskutočnili dňa 19. 9. 2014.

30. 9. 2014

Informácie prorektorky Mojžišovej o:

- nedostatočnom počte vypísaných tém pre záverečné práce vo všetkých študijných programoch,
- účasti na Zemplínskych lekárnických dňoch dňa 26. 9. 2014 v Humennom a aktívnej prezentácii témy pregraduálneho vzdelávania farmaceutov na UVLF v Košiciach.

Informácie prorektora Korima o:

- výsledku, ktorý dosiahla UVLF v Košiciach v rámci súťaže Národná cena kvality SR 2014 a o príprave podkladov do bulletinu, ktorý bude vydaný pri príležitosti vy-

hlasovania výsledkov uvedenej súťaže,

- výsledkoch, ktoré dosiahli vo voltíži členky TJ Slávia UVLF v Košiciach na Majstrovstvách Slovenskej republiky a v Slovenskom pohári, ktoré sa uskutočnili v dňoch 26. – 28. 9. 2014 v Topoľčiankach.

7. 10. 2014

Informácie rektora o:

- prijatí prof. MVDr. Štefana Švrčka, CSc., vo vedení školy dňa 30. 9. 2014 a udelení zlatej pamätnej medaily pri príležitosti jeho 80-tin,
- účasti na oslavách 90. výročia založenia Univerzitnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach dňa 6. 10. 2014.

Informácie prorektora Nagya o:

- vykonaní kontroly colným úradom Košice v Univerzitnej lekární UVLF a o jej výsledkoch.

14. 10. 2014

Informácie prorektorky Mojžišovej o:

- pozvánke od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov na Burzu práce dňa 26. 11. 2014,
- novej šablóny na písanie záverečných prác, ktorú vytvorilo IKT v spolupráci so študijným oddelením.

Informácie prorektora Legátha o:

- konaní výstavy zahraničnej literatúry pod názvom VETERINARY AND PHARMACY LIBRI 2014, ktorá sa uskutočnila v termíne 20. – 25. 10. 2014 v študovni ÚVIK-u.

Informácie prorektora Korima o:

- účasti na ekumenickej bohoslužbe slova v Seminárnom kostole sv. Antona v Košiciach dňa 10. 10. 2014 a o svojom vystúpení na nej.

21. 10. 2014

Informácie prorektora Korima o:

- účasti na IV. výstave zvierat východoslovenského regiónu s medzinárodnou účasťou dňa 18. 10. 2014 v Košiciach – Barci,
- žiadosti Katedry verejnej ekonomiky a regionálneho rozvoja Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici o spoluprácu pri riešení projektu LIPSE: Learning from Innovation in Public Sector Environments.

Návšteva izraelskej konzulky

Univerzitu dňa 11. septembra 2014 navštívila izraelská konzulka Gershon Avital, ktorú v sprievode JUDr. Petra Frajta prijal rektor prof. MVDr. Emil Pilipčinec, PhD., a prorektorka pre výchovno-vzdelávaciu činnosť prof. MVDr. Jana Mojžišová, PhD. Pani konzulka navštívila počas svojho diplomatického pôsobenia na Slovensku univerzitu prvýkrát s cieľom nadviazať kontakty, získať informácie o našej škole z prvej ruky a potvrdiť záujem o prehĺbenie vzájomnej spolupráce, ktorá má už dlhú históriu. Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach ponúka zahraničným študentom, ktorí majú záujem o štúdium všeobecného veterinárskeho lekárstva, tento študijný program v anglickom jazyku už od roku 1991. A boli to práve izraelskí študenti, ktorí prichádzali študovať na našu

univerzitu v najväčšom počte. Posledné roky však ich počet klesal v prospech študentov zo škandinávskych krajín a práve táto skutočnosť bola v popredí rozhovoru. Pani konzulka vyjadrila presvedčenie, že naša univerzita má stále čo ponúknuť izraelským študentom, že dobré meno našej školy je aj prostredníctvom našich absolventov z Izraela v domovskej krajine známe a jednou z jej priorít bude snaha o nadviazanie na nie dávnu minulosť. Aj preto nebola táto jej návšteva posledná a určite sa na pôdu našej školy v najbližšej dobe opäť vráti.

(Ik)

XI. Lazarove dni výživy a veterinárnej dietetiky

V prvom týždni septembra 2014 sa na Univerzite veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach konala medzinárodná vedecká konferencia XI. Lazarove dni výživy a veterinárnej dietetiky. Dvojdnové podujatie organizované Ústavom výživy, dietetiky a krmovinnarstva UVLF v Košiciach s podporou Štátnej veterinárnej a potravinovej správy SR, Komorou veterinárnych lekárov SR a Inštitútom vzdelávania veterinárnych lekárov prebiehalo v priestoroch areálu Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach.

Prvý deň, t. j. 2. 9. 2014, bol podľa programu venovaný prezentácii plenárnych prednášok, referátov v sekciách a posterovej diskusii. V úvode konferencie prof. MVDr. V. Vajda, PhD., vedecký garant konferencie, privítal prítomných akademických funkcionárov, vedeckých pracovníkov, štátnych i súkromných veterinárnych lekárov, manažérov poľnohospodárskych podnikov a riadiacich pracovníkov z praxe. Do tematických okruhov – výživa, dietetika, nutričná fyziológia, produkčné choroby hospodárskych zvierat, produkcia krmív a analytické metódy – bolo prihlásených 40 prednášok a 27 posterových prezentácií.

Plenárne prednášky zahájil rektor Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach prof. MVDr. E. Pilipčinec, PhD. Vo svojom vystúpení predstavil smerovanie UVLF v Košiciach pri vzdelávaní a špecializovaní veterinárnej profesie. Z ďalších plenárnych prednášok boli 4 zamerané na chov prežúvavcov, jedna prednáška bola venovaná trendom výživy u ošípaných a jedna bola smerovaná do výživy hydiny. Ústredný riaditeľ ŠVPS SR prof. MVDr. J. Bireš, DrSc., vystúpil s referátom Veterinárna kontrola zdravia, kvality produkcie a ekológie chovu dojníc. Výživu ako nástroj tvorby produkčného zdravia dojníc prezentoval prof. MVDr. V. Vajda, PhD. Problematike riešenia metabolických porúch v stádach dojníc sa venoval doc. MVDr. J. Illek, DrSc. Praktickým veterinárnym lekárom bola orientovaná prednáška Význam zdravia paznechtov pre úspešný chov dojníc (prof. MVDr. P. Mudroň, PhD.). Ďalšie prednášky boli venované novým trendom výživy u prasiat (prof. Ing. L. Zeman, CSc.) a hydiny (prof. Ing. E. Straková, CSc.). V poslednej plenárnej prednáške Ing. Š. Ryba, riaditeľ Plemenárskych služieb SR, š. p., predstavil Plemenársky informačný systém ako manažérsky nástroj chovateľa pre hodnotenie úrovne chovu dojníc.

Druhý deň, t. j. 3. 9. 2014, sa konali satelitné podujatia konferencie: diskusný okrúhly stôl na tému Aktuálne otázky výživy, dietetiky a zdravia zvierat a konferencia mladých vedeckých pracovníkov NutriNet 2014. Konferencia NutriNet bola súťažným prezentovaním prác doktorandov a mladých vedeckých pracovníkov. Celkom bolo prihlásených 17 súťažných príspevkov (5 z Mendelovej univerzity v Brne, 4 z Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach,

po 3 zo Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre a Jihočeské univerzity v Českých Budějoviciach a 2 z Českej zemědělské univerzity v Prahe). Šesťčlenná medzinárodná komisia vyhodnotila prednesené práce a finančne ohodnotila tri najlepšie. Medzi ocenenými boli dvaja mladí vedec-kí pracovníci z našej univerzity (MVDr. M. Krempaský, PhD., a MVDr. P. Supuka, PhD.) a jeden z ČZU Praha (Ing. M. Joch). Jednania konferencie sa zúčastnilo 112 vedeckých a odborných pracovníkov univerzít, výskumných ústavov, štátnych a súkromných veterinárnych lekárov, zástupcov poradenských firiem a poľnohospodárskych podnikov. Zo zahraničných účastníkov boli početne zastúpené Mendelova univerzita v Brne, Veterinárni a farmaceutická univerzita v Brne, Česká zemědělská univerzita v Prahe, Jihočeská univerzita v Českých Budějoviciach a Výskumný ústav živočišné výroby Uhřetěves – Praha. Zo slovenských pracovísk okrem našej univerzity to bola Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre, Výskumný ústav živočišnej výroby NPPC v Nitre a Ústav fyziológie hospodárskych zvierat SAV v Košiciach. Zastúpenie jednotlivých organizácií pokrýva kompletnú škálu pracovísk Slovenskej a Českej republiky, ktorých výskumná činnosť je zameraná na výživu hospodárskych zvierat a krmovinnarstvo, čo v rámci diskusií počas konferencie a taktiež pri neformálnych rozhovoroch na spoločenskom posedení dávalo priestor na konfrontovanie a profilovanie ďalšieho orientovania výskumnej a poradenskej činnosti. V tomto ohľade bol zámer konferencie v plnej miere naplnený.

doc. MVDr. Pavel Nad', PhD.
vedúci organizačného výboru

*pokračovanie
na str. 11*

Infekčné a parazitárne choroby zvierat

Výročná, v poradí už V. medzinárodná vedecká konferencia *Infekčné a parazitárne choroby zvierat* sa konala v kongresovej sále Inštitútu vzdelávania veterinárnych lekárov v Košiciach v dňoch 4. – 5. 9. 2014, v rámci akcií oslavujúcich 65. výročie založenia Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach.

O organizáciu konferencie sa postarali členovia Katedry epizootológie a parazitológie UVLF v Košiciach. K jej zdarnému priebehu prispela aktívna spolupráca so spoluorganizátormi – Štátnou veterinárnou a potravinovou správou SR,

Komorou veterinárnych lekárov SR, Národným kontaktným bodom pre vedeckú spoluprácu s EFSA, Inštitútom vzdelávania veterinárnych lekárov, Parazitologickým ústavom SAV, Slovenskou parazitologickou spoločnosťou, Asociáciou univerzít karpatského regiónu a Waves Slovakia. Konferencia bola určená praktickým veterinárnym lekárom, vedeckým a pedagogickým pracovníkom univerzít, výskumných ústavov, pracovníkom ochrany verejného zdravia, výrobcom a distribútorom liečiv a ochranných prípravkov, teda všetkým záujemcom o infekčné a parazitárne choroby zvierat a zoonóz.

prof. MVDr. Valéria Letková, PhD.

MVDr. M. Prokeš, PhD. Účastníci konferencie

Cieľom konferencie bolo zverejniť nové poznatky výskumu v oblasti infekčných a parazitárnych chorôb zvierat za ostatné tri roky a diskutovať na najaktuálnejšie témy z oblasti kontroly zdravia a aktuálnej nálezovej situácie, epidemiologickej situácie vo výskyte zoonóz, úloh vektorov pri šírení pôvodcov nákaz, nových metód diagnostiky, liečby a prevencie.

Konferenciu slávnostne zahájila prof. MVDr. Jana Mojžišová, PhD., prorektorka UVLF v Košiciach. Sviatočný punc jej vdýchlí nostalgické spomienky na významných odborníkov, pedagógov a vedcov, ktorí sa významnou mierou zaslúžili o rozvoj poznania infekčných a parazitárnych chorôb na našej alma mater. Prof. MVDr. Valéria Letková, PhD., zaspomínala pri príležitosti stého výročia narodenia na zakladateľa slovenskej helmintológie a parazitológie, na akademika Jána Hovorku. Život a dielo významného a uznávaného odborníka v oblasti infekčných chorôb akademika Jaroslava Otta Vrtiaka pri jeho nedožitých 90-tych narodeninách pripomenula prof. MVDr. Jana Mojžišová, PhD. Najmladší oslávenec (80 r.) prof. MVDr. Štefan Švrček, CSc., o ktorom sa rozhovorila doc. MVDr. Anna Ondrejková, PhD., sa osobne rokovania konferencie zúčastnil a hoci si už užíva pokojné dôchodcovské dni, prekvapoval nesmiernou energiou, dobrou náladou a entuziazmom.

Konferencia mala už tradične vysokú odbornú a spoločenskú úroveň. Zúčastnilo sa jej 157 registrovaných účastníkov zo Slovenska, Českej republiky, Poľska, Talianska, Francúzska, Chorvátska, Rakúska, Lotyšska a Kazachstanu. Program konferencie bol rozdelený do piatich blokov, v ktorých si účastníci konferencie vypočuli 37 prednášok, prezreli a diskutovali pri 87 panelových prezentáciách.

Organizátori konferencie mali skutočne šťastnú ruku pri výbere plenárnych prednášok, keď svojou originalitou a profesionalitou k vysokej úrovni prispeli prezentácie prof. MVDr. J. Bíreša, DrSc., o aktuálnej nálezovej situácii u zvierat na Slovensku z pohľadu programov zdravia Štátnej veterinárnej a potravinovej správy SR, Dr. V. Rizzi z Talianska o výskyte potravinami prenášaných pôvodcov zoonóz v EÚ, prof. MVDr. F. Tremļa, CSc., z Brna, ktorý prezentoval prehľad o výskyte zoonóz voľne žijúcich zvierat. V neposlednom rade vlnu kuloárnych diskusií vyvolala prezentácia Dr. B. Mathieua, PhD., z Francúzska o pakomárikmi prenášaných arbovirusoch a zdraví zvierat v Európe. Iste mi všetci účastníci dajú za pravdu, že zlatým šperkom medzi plenárnymi prednáškami bola rozprava o prirodzene usporiadaných proteínach ako nových formách infekčných patogénov doc. Dr. N. Žilka, PhD., ktorý bravúrne zastúpil prof. MVDr. M. Nováka, DrSc., ten sa konferencie nemohol zúčastniť z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti.

Prvý blok prednášok bol zameraný na problematiku infekčných a parazitárnych chorôb hospodárskych zvierat, dis-

kutovali sme na tému ozdravovacích programov proti BVD/MD v Rakúsku; o výskyte West Nile vírusu u vtákov a koní na Slovensku; o zmetaní v chovoch dobytka z dôvodov neosporózy; o nebezpečenstve a rozšírení rezistencie na antihelmintiká informovala skupina odborníkov z PÚ SAV v Košiciach; prezentovali sa skúsenosti s chorobami paznechtov a mliečnej žľazy dojníc, vďaka svojmu svojráznemu prednesu a schopnosti vyšperkovať odborné informácie o biosekuRITE v chovoch dojníc zožal zasluženú aplauz doc. MVDr. P. Novák, CSc., z Brna; poučná a informatívna bola prezentácia o činnosti Národného kontaktného bodu s EFSA.

V druhom bloku dominovali príspevky so zameraním na výskyt a rozširovanie zoonóz či už vírusového, bakteriálneho alebo parazitárneho pôvodu. V rámci tohto bloku prednášok sme sa dozvedeli, aké je riziko nakazenia sa parazitozoonózami v rekreačných oblastiach TANAP-u, čo je to flagelova choroba, aké fatálne boli následky u manulov po infekcii *Toxoplasma gondii*.

V závere prvého dňa rokovaní sme aktívne diskutovali o význame a rozšírení komárov a kliešťov nie len na Slovensku, ale v celej Európe.

Konferencia vrcholila v druhý deň prednáškami z oblasti: výskytu parazitov mäsožravcov; prieskumu črevných helmintóz detí v rómskej osade; prezentáciami nových diagnostických metód *Cryptosporidium* spp., diagnostiky chorôb králikov a cicavce obrovskej; ochrany včelstiev a výskytu varoatózy; účinkov nových dezinfekčných látok; rozšírenia pásomnic rýb na Slovensku; liečby a prevencie ektoparazitov vtákov; liečby albendazolom a transfer faktorom pri larválnej cestodóze myší; pôsobenia laktobacilov a ľanového semena pri prevencii diarhoického syndrómu odstavčiat a virulencie *Staphylococcus* spp. pri mastitídach dojníc.

V posterových sekciách bola bohatá ponuka prezentácie výsledkov výskytu parazitov a parazitóz napríklad u netopierov, bocianov, raticovej zveri, koní, voľne žijúcich mäsožravcov, dravých vtákov a rýb. Na svoje si prišli aj priaznivci parazitozoonóz a krv cicajúcich vektorov. Časť posterov propagovala inovatívne postupy v laboratórnej diagnostike vírusov, baktérií aj parazitov, aktívna diskusia bola pri posteroch o vakcínach a imunite zvierat, o mykoplazmóze, dermatofytóze a ďalších infekčných a parazitárnych chorobách.

Popri odbornom programe si voľný večer spríjemnili účastníci konferencie na slávnostnom bankete, na ktorom sme zablahoželali našej kolegyni prof. M. Levkutovej, PhD., k jej 60-tym narodeninám, a prechádzkou po Košiciach s odborných výkladom o histórii našej krásnej architektúry. Veríme, že konferencia bola prínosom pre všetkých zúčastnených a má stabilné miesto vo vedeckých kalendároch praktických veterinárov, epidemiológov a parazitológov. Dôvidenia v roku 2017.

doc. MVDr. Alica Kočíšová, PhD.

Združená výstava jubilujúcej 65-ročnej Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach

Prínosy UVLF v Košiciach v priebehu jej 65-ročnej existencie

Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach v roku 2014 oslavuje 65. výročie svojho založenia. V rámci jubilejných oslavných podujatí košíckí filatelisti, hlavne členovia Klubu filatelistov 54-01 v Košiciach, v spolupráci s vedením UVLF v Košiciach a riaditeľstvom Slovenského technického múzea v Košiciach zorganizovali v dňoch 10. – 23. 9. 2014 združenú filatelistickú výstavu pod názvom *Prínosy Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v priebehu jej 65-ročnej existencie* vo výstavných priestoroch Slovenského technického múzea v Košiciach. Slávnostná vernisáž výstavy sa uskutočnila 10. 9. 2014 o 15. hodine vo výstavnej sále, v ktorej boli inštalované exponáty.

Zľava: Ing. E. Labanič, generálny riaditeľ STM v Košiciach, pri úvodnom slove, prof. MVDr. E. Pilipčinec, PhD., rektor UVLF v Košiciach, a Ing. Ján Jakubov, viceprimátor mesta Košice.

Úvodné slovo povedal Ing. Eugen Labanič, generálny riaditeľ Slovenského technického múzea v Košiciach, ktorý ako majordomus múzea po privítaní členov čestného predsedníctva výstavy, vzácných hostí a predstaviteľov usporiadajúcich inštitúcií a všetkých prítomných otvoril slávnostné zhromaždenie.

Slávnostný prejav predniesol prof. MVDr. Emil Pilipčinec, PhD., rektor UVLF v Košiciach. Okrem iného uviedol, že oslavy

tohto jubilea by neboli úplné bez podujatia organizovaného spoločne s košíckym klubom filatelistov tak, ako je už dobrým zvykom, a to nielen počas významných výročí, ale aj pri rôznych konferenciách, výstavách a pod. Pred piatimi rokmi pri 60. výročí vzniku vysokého učenia veterinárskeho na Slovensku a 40. výročí organizovanej filatelie u nás to bola Filatelistická výstava Košice 2009 a jej sprievodné podujatie – vedecký seminár *Veterinárska medicína, farmácia, biotechnológia a ochrana životného prostredia vo filatelii*. V týchto dňoch je to výstava v Slovenskom technickom múzeu Košice pod názvom *Prínosy Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach v priebehu jej 65-ročnej existencie* konanej pod záštitou primátora mesta Košice Richarda Rašiho.

Zameraním výstavy bolo prezentovať históriu veterinárskej medicíny pomocou archívnych dokumentov, autorských osvedčení, patentných listín a trojrozmerných exponátov, liekov, vakcín, knižných publikácií a pod. Aj takýmto spôsobom sme chceli prezentovať nielen 65-ročnú činnosť univerzity, ale aj zvýšiť povedomie verejnosti o poslaní a nezastupiteľnej práci veterinárnych lekárov. Súčasťou výstavy bola aj prezentácia filatelistických exponátov vrátane vydania poštového lístka a obálky s prítlačami či príležitostnej dennej pečiatky k jubileu univerzity i katalóg výstavy. Opäť sa tým potvrdila hĺbka vzájomného poznávania a príbuznosti vedy a výskumu s rovnako systematickým či tvorivým spôsobom zachytávania sveta a výsledkov ľudského poznania na známkach a filatelistických materiáloch.

Viceprimátor mesta Košice pán Ing. Ján Jakubov ospravedlnil neprítomnosť primátora Richarda Rašiho a povedal pozdravný príhovor slávnostnému zhromaždeniu. Vyzdvihol osobitné postavenie UVLF v Košiciach, ktorá má už 65 rokov a je jediná svojho druhu na Slovensku. Výnimočná je aj tým, že na nej študujú mladí ľudia z domova i zo sveta.

Pri príležitosti jubilea tak významnej inštitúcie a otvárania propagačnej výstavy o prínosoch Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach poďakoval všetkým pracovníkom univerzity za to, že za 65 rokov činnosti významne a pozitívne propagovali a reprezentovali celé naše mesto aj našu krajinu, za čo im všetkým patrí úcta a uznanie. Vyjadril hrdosť Košíc na našu jubilujúcu univerzitu a poprial jej ďalšie dlhé roky fungovania i mnoho kvalitných a úspešných absolventov.

S ďalším pozdravným príhovorom vystúpil Ing. Ján Mareník, člen výboru Združenia klubov filatelistov východoslovenského regiónu ZSF. Úvodom ospravedlnil neprítomnosť Miroslava Našíka, predsedu ZSF, ktorý sa zo zdravotných dôvodov nemohol zúčastniť tejto vernisáže. Poukázal na skutočnosť, že košíckí filatelisti sa zaraďujú medzi najaktívnejších organizátorov filatelistických výstav. V mene ZSF aj ZKF východoslovenského regiónu poďakoval organizačnému výboru výstavy, UVLF v Košiciach, STM v Košiciach a Pošte Košice 1 za zorganizovanie podujatia. Zvlášť poďakovanie predsedu ZSF tlmočil rektorovi UVLF v Košiciach za prevzatie záštity za filatelistickú časť výstavy a podporu jej materiálovo-technickej realizácie.

Poštový lístok s prítlačou a príležitostnou pečiatkou

Po pozdravných vystúpeniach moderátorka vernisáže výstavy požiadala prof. MVDr. Imricha Maračeka, gestora podujatia, o uvedenie prehliadky exponátov výstavy. Na úvod poukázal na skutočnosť, že výstava má dve časti.

Prvú časť výstavy predstavovalo dvanásť námetových filatelistických exponátov, ktoré sú prezentované formou propagačnej výstavy venované 65. výročiu založenia jubilujúcej univerzity [Alexander Bárd, Košice (1) Slávne osobnosti medicíny, farmácie a veterinárnej medicíny. (2) 40 ročná úspešná spolupráca Klubu filatelistov 54-01 s Univerzitou veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach. (3) 90. výročie Medzinárodného maratónu mieru v Košiciach. Otto Piszton, Svodín (4) Kôň v poštovníctve. (5) Kôň v chove. Zuzana Kostecká, Košice (6) Ekologická existencia. (7) Poznávaj a ochraňuj. Michal Kostecký, Košice (8) Pes pomocník člove-

Akadémia 2014 – 18. ročník veľtrhu vzdelávania

Najväčší medzinárodný veľtrh štúdia a kariéry na Slovensku sa uskutočnil v Bratislave v dňoch 7. až 9. októbra 2014 pod názvom **AKADÉMIA & VAPAC 2014**. Bol určený najmä pre študentov končiacich ročníkov – budúcich maturantov, ktorým má napomôcť pri výbere ďalšieho vzdelávania.

18. ročník veľtrhu sa konal v AEGON aréne Národného tenisového centra pod záštitou podpredsedu Európskej komisie Maroša Šefčoviča, ministra školstva, vedy, výskumu a športu SR Petra Pellegriniho a prezidenta Slovenskej rektorskej konferencie Rudolfa Kropila. Slávnostného otvorenia sa zúčastnili minister školstva, vedy výskumu a športu SR P. Pellegrini, viceprezident Slovenskej rektorskej konferencie Marek Šmid a Mária Kadrliaková zo Zastúpenia Európskej komisie na Slovensku.

Na veľtrhu sa prezentovalo 225 vystavovateľov sloven-

ských a zahraničných univerzít a iných vzdelávacích inštitúcií. Podujatie navštívilo počas troch dní 8 189 návštevníkov z celého Slovenska. Naším zámerom a hlavným cieľom bolo poskytnúť informácie o našej škole, možnostiach štúdia, študijných programoch, prijímacom konaní a iných mimoškolských aktivitách, a tiež pomôcť študentom orientovať sa v náročnom procese výberu správnej vysokej školy. Aj v tomto roku sme sa snažili zamerať nielen na potenciálnych študentov našej školy, ale aj na výchovných poradcov stredných škôl a poskytnúť im čo najpresnejšie informácie o našej univerzite.

Ing. Božíková Renáta
Mgr. Lenka Žuravlovová

*pokračovanie
na str. 14*

Zlatá promócia 2014

Deň 11. september 2014 bol dňom stretnutia zlatých absolventov z roku 1964. Vtedy ich promovalo 63, v tento deň sa mali po päťdesiatich rokoch stretnúť znovu, teda aspoň tých 29, ktorým to bolo dopriate. V prípade tohto ročníka to bolo ale trochu iné. Nie preto, že to bol jubilejný desiaty ročník absolventov našej školy, ale preto, že ani zďaleka netrvalo päťdesiat rokov, kým sa znovu videli, pretože ich pravidelné, v súčasnosti už každoročné stretnutia sa stali povestné. A ešte jeden primát mala táto zlatá promócia – v osobe prof. MVDr. Jána Eleč-

ka, CSc., ktorý bol promótorom tohto ročníka pred 50-timi rokmi, a v tento deň zlatej promócie bol pri odovzdávaní diplomov, tentokrát zlatých, opäť. Scenár zlatej promócie už bol tradičný – za účasti rektora prof. MVDr. Emila Pilipčince, PhD., promótorov prof. MVDr. Jany Mojžišovej, PhD., prorektorov prof. MVDr. Jaroslava Legátha, CSc., doc. MVDr. Petra Korima, PhD., a doc. MVDr. Oskara Nagya, PhD., predsedu akademického senátu prof. MVDr. Petra Reichela, PhD., členov vedeckej rady a, samozrejme, rodinných príslušníkov a priateľov zlatých absolventov – prevzali zlatí absolventi zlatý diplom ako výraz uznania a poďakovania za vernú službu na všetkých postoch, kam ich ako veterinárnych lekárov zavial osud.

Prínos tejto generácie veterinárnych lekárov a týchto osobností vyzdvihol vo svojom príhovore rektor univerzity prof. MVDr. Emil Pilipčinec, PhD.:

Na dnešnej slávnostnej promócií odovzdáme po päťdesiatich rokoch od prevzatia vysokoškolského diplomu zlatý diplom absolventom ročníka 1964, ktorých vlastne počas všetkých týchto rokov sprevádzajú viaceré jubileá. Už samotná päťdesiatka sa v našom spoločenstve považuje za jubileum najvýznamnejšie, a vy, zlatí absolventi, máte za sebou päťdesiat rokov úspešnej kariéry, počas ktorých ste ako veterinári lekári pôsobili všade tam, kde bola vaša nenahraditeľná odbornosť potrebná. Akýsi „jubilejný“ ste boli už v tom roku 1964, keďže ste boli desiatym ročníkom absolventov mladej Vysokej školy veterinárskej v Košiciach, v tom čase ako súčasťou nitrianskej Vysokej školy poľnohospodárskej. A do tretice – už zajtra otvoríme nový akademický rok 2014/2015, v poradí už jubilejný šesťdesiaty piaty akademický rok dnešnej Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach.

Nie sú to však len tieto okružle čísla, tieto roky, ktoré by zdávali dôvody na oslavu. Zlatá promócia je stretnutím úspešných absolventov stále úspešnej vysokej školy, ktorá si po celé tie desaťročia až dodnes udržiava vysoký kredit medzi vzdelávacími inštitúciami nielen na Slovensku, ale aj v celoeurópskom meradle. Univerzita prešla mnohými zmenami, v porovnaní s dobou, kedy ste vy opúšťali jej brány, je určite najevidentnejšia jej opätovná samostatnosť i rozšírenie o druhý profilový študijný program farmácia. Prešla komplexnou akreditáciou i medzinárodnou evalváciou, a je teda na špičke slovenských vzdelávacích inštitúcií i na európskom zozname navštívených a potvrdených škôl, čím sa nemôže pochváliť polovica vysokých škôl v Európe poskytujúcich veterinárske vzdelávanie. Pokračuje v neustálej snahe zvyšovať kvalitu pedagogického procesu, vedeckého výskumu i poskytovanej klinickej starostlivosti, rekonštruuje pôvodný areál či buduje nové, moderné pavilóny. Spätnou väzbou je nám nielen spokojnosť študentov a klientov, ale aj odborná pripravenosť a morálna sila našich absolventov, ktorí potom vo svojej praxi vydávajú svedectvo o svojej alma mater všade tam, kam ich zavedú ich profesionálne záujmy.

V tejto spojitosti ste práve vy, zlatí absolventi, a výsledky vašej celoživotnej práce tým ďalším dôvodom na oslavu. Lebo my dnes už vieme, či ste boli úspešní, či ste naozaj šírili dobré meno našej univerzity, či sme vás dobre pripravili, vyzbrojili teoretickými vedomosťami a praktickými zručnosťami, etický rozmer nevynímajúc. S radosťou a spokojnosťou nielen mojou, ale aj všetkých vašich učiteľov, ktorí sme sledovali vaše kroky, môžeme hodnotiť vašu profesionálnu cestu. Právom môžeme byť hrdí na vás všetkých šesťdesiat tri absolventov, ktorí ste po skončení náročného štúdia odišli do terénu, aby niektorí z vás zasvätili neľahkej, obetavej a neraz nebezpečnej veterinárnej praxi celý život. Iní ste naplňali svoje poslanie v štátnej službe, a nie málo z vás aj na postoch tých najvyšších a najzodpovednejších. Úspešnú akademickú dráhu si vybral prof. MVDr. Alexander Sabó, DrSc., a ďalší traja z Vás sa vrátili na školu,

aby tu dlhé roky pôsobili na poste odborného asistenta, ako to bolo v prípade MVDr. Andrei Kaliskej, CSc., alebo ako profesori – prof. MVDr. Imrich Maraček, DrSc., a prof. MVDr. Milan Marretta, DrSc., dodnes našich emeritných profesorov. Všade tam, kde ste pôsobili, ostala po vás výrazná stopa, ostalo po vás veľa dobre vykonanej zodpovednej a namáhavej práce. Boli ste generácia absolventov, ktorá nielenže prešla náročnou terénou prácou v zložitých podmienkach veľkochovu, ale aj generácia, ktorú v deväťdesiatych rokoch zasiahli zásadné spoločenské zmeny a vy ste na ne museli reagovať a meniť mnohé, čo bolo dovtedy zaužívané a považované za nemenné. Za všetko vykonané vám patrí náš obdiv a vďaka.

Už šesťdesiaty piaty akademický rok k nám študenti prichádzajú a odchádzajú, pričom ich mená zostávajú zapísané a uložené v archívnych dokumentoch. Mená a tváre mnohých z nich však ostávajú zapísané aj v našich spomienkach a v našich srdciach. Niekedy sú to jednotlivci, niekedy celé skupiny či ročníky absolventov, niekedy sú to ich osobnosti, ktoré boli také výrazné, že sa vymanili z priemeru, inokedy ich výnimočné skutky. K tým pamätným ročníkom sa zaradil aj ten váš ročník absolventov roku 1964, pričom je zaujímavé, že skôr tým, akí ste boli a čo ste robili po skončení školy. Okrem už spomenutých profesionálnych úspechov to bola najmä jednota, súdržnosť a akčnosť vášho ročníka, ktorý sa už od roku 1969 pravidelne stretával najprv v päťročných, neskôr trojročných intervaloch a dnes už každý rok. V porovnaní s ročníkmi tých absolventov, ktorí sa opäť stretli až po päťdesiatich rokoch a presne tak dlho svoju alma mater nevideli, je to unikátne. Aj preto nie je potrebné nijako podrobne vysvetľovať, akými zmenami naša univerzita prešla, možno to viete lepšie, ako absolventi spred niekoľkých rokov. Navyše počas troch desaťročí boli tieto stretnutia organizované aj s odborným zameraním a za účasť na tomto odbornom seminári sa získavali aj body do kvalifikačného hodnotenia. Okrem toho boli tieto podujatia aj príležitosťou na stretnutie sa s bývalými učiteľmi a najmä s vedúcim učiteľom prof. MVDr. Jánom Elečkom, CSc. Som úprimne rád za mimoriadnu príležitosť privítať medzi nami profesora Elečka, ktorý vám odovzdával vysokoškolský diplom pred päťdesiatimi rokmi a dnes je aj pri odovzdávaní diplomu zlatého, čo je v histórii zlatých promócií udalosť nevídaná. Som si istý, že aj vo vašom mene mu môžeme poďakovať za všetku jeho pedagogickú, vedeckú i organizačnú prácu, ktorou sa podieľal na výchove celých generácií našich absolventov ako jeden z prvých učiteľov novozaloženej Vysokej školy veterinárskej v Košiciach. Sprevádzal vás rokmi náročného štúdia a bol svedkom nielen vašich radostí a úspechov, ale aj sklamaní či nespravodlivosti, pod ktorú sa podpísala doba. Dnes, v túto slávnostnú chvíľu, bude tu pri vás ako prvý gratulant, ako symbol vašej mladosti i ako vzor nepoddajnosti sa času.

Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach už dlhé roky organizuje zlatú promóciu, čo nie je jav celkom bežný na ostatných vysokých školách. Slávnostný a dôstojný priebeh tejto akademickej slávnosti za účasti jej najvyšších predstaviteľov a vážených členov vedeckej rady je výrazom nášho uznania a poďakovania všetkým tým, ktorí úctyhodne plnili poslanie veterinárneho lekára, zachraňovali životy a zdravie zvierat i ľudí. Dnešný svet je akýsi rýchly, uctievaný si mladosť, vyzdvihujúci mnohokrát skôr to povrchné pred hlboko prežitým. Preto som rád, že tradícia zlatých promócií na našej univerzite predstavuje aspoň krátku chvíľu zastavenia sa, ohľadnutia dozadu, poďakovania starším a skúsenejším. A tiež aj chvíľou popriať im ešte veľa zdravia a šťastia, chuti do života a chuti spoznávať nové a nepoznané. Dnešný deň je váš, vážení zlatí absolventi, vychutnajte si ho pred tvármi vašich blízkych, spomínajte na tých svojich kolegov, ktorí už nie sú medzi nami, spomínajte na čokoľvek mimoriadne i každodenné z vašich

životov, čo vás poteší a vyzdvihne výnimočnosť tohto dňa! Z celého srdca vám prajem ešte veľa rokov prežitých v zdraví, šťastí, spokojnosti a porozumení v kruhu blízkych ľudí, ktorí vás majú radi, a ktorým isto máte čo odovzdávať zo svojich životných skúseností.

Ako je už tradíciou, za zlatých absolventov sa následne prítomným prihovori jeden z nich. Tento ročník reprezentoval MVDr. Juraj Salaj, PhD., ktorý sa vo svojom vystúpení pozrel dozadu v čase, aby spomínal na študentské roky a na ľudí, ktorí ich sprevádzali, podal svedectvo o uplynulých päťdesiatich rokoch z pohľadu mladých absolventov, ktorí po skončení školy museli povinne nastúpiť na výkon praxe a až potom hľadať vlastnú cestu realizácie profesionálnych plánov, vyzdvihol to mimoriadne, čo tento ročník charakterizovalo a čo ich stále robí osobitým, aby na záver poďakoval univerzite za to, že nezabúda na svojich absolventov a váži si ich prácu v prospech zdravia zvierat i ľudí.

Zlatá promócia po spoločnom fotografovaní, zápise do pamätnej knihy a gratuláciách od blízkych pokračovala spoločným obedom, pomerne rušným, keďže napriek každoročným stretnutiam bolo veľa o čom rozprávať. Dokonca tak veľa, že si zlatí absolventi zorganizovali ešte jedno spoločenské posedenie vo večerných hodinách. Môžeme im len popriať, aby im ten záujem, elán, zdravie a sily vydržali ešte veľa ďalších rokov!

PhDr. Ľudmila Kundriková, kancelárka
Foto: MVDr. Ladislav Pačaj

Prof. Elečko (vľavo) odovzdával tomuto ročníku absolventov diplomy v roku 1964 aj 2014

pokračovanie
na str. 19

Futbalový turnaj troch univerzít 2014

Odobzďavanie cien

Družstvo UVLF

V roku 65. výročia založenia našej vysokej školy pripadla na našu univerzitu úloha zabezpečiť organizáciu futbalového turnaja zamestnancov troch univerzít – Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre, Technickej univerzity vo Zvolene a Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach. Ako miesto konania bol vybraný futbalový areál v Zemplínskej Teplici, ktorý sa nám osvedčil už pred tromi rokmi. Organizačný štáb turnaja, dominantne zastúpený členmi odborovej organizácie našej univerzity, s podporou vedenia školy pripravil organizačné a materiálne zabezpečenie na nadštandardnej úrovni. Ráno 10. septembra 2014 sa na futbalovom štadióne v Zemplínskej Teplici stretli futbalové družstvá troch univerzít k slávnostnému otvoreniu turnaja. Za prítomnosti vedenia univerzity, starostky Zemplínskej Teplice, vedenia ŠPP v Zemplínskej Teplici a poverených zástupcov SPU v Nitre a TU vo Zvolene otvoril turnaj rektor UVLF v Košiciach. Pozvanie prijali a na turnaji sa zúčastnili

aj predseda OZ PŠaV na Slovensku Ing. Pavol Ondek a podpredseda OZ PŠaV a zároveň aj predseda Združenia VŠ a priamo riadených organizácií na Slovensku doc. Ing. Miroslav Habán, PhD.

Po losovaní a odsúhlasení organizačných pokynov sa športové zápolenie začalo stretnutím hostiteľského družstva z družstvom TU vo Zvolene. Zápas sa skončil víťazstvom UVLF v Košiciach. Po úvodnom rýchlom góle sa hra vyrovnala a v pomerne svižnom zápase so šancami na oboch stranách sa stav 1 : 0 do konca zápasu nezmenil. Druhé stretnutie medzi družstvami Nitry a Zvolena sa skončilo v prospech SPU podobným výsledkom ako prvý zápas. V treťom stretnutí medzi UVLF v Košiciach a SPU v Nitre sa rozhodovalo o konečnom víťazovi turnaja. V zápase, v ktorom po hernej stránke pôsobil lepšie náš súper (po góle hneď v úvode stretnutia a na začiatku druhého polčasu), sme nepriaznivý stav 0 : 2 otočili dvoma nádhernými gólmi do konečného remí-

Slávnostné uvedenie knihy Štefana Mártona *V znamení modrého kríža*

Súčasťou osláv jubilejného akademického roku na našej univerzite, ktorá ako Vysoká škola veterinárska v Košiciach pred 65-timi rokmi začala ako dodnes jediná vzdelávať veterinárnych lekárov, bolo aj slávnostné uvedenie knihy MVDr. Štefana Mártona *V znamení modrého kríža*. Dňa 9. septembra 2014 sme tak na pôde školy uviedli do života knihu, ktorá mapuje niekoľko desaťročí práce veterinárneho lekára v rôznych spoločenských podmienkach, ktoré určovali aj podmienky chovu zvierat a veterinárskej starostlivosti o ne.

MVDr. Štefan Márton a jeho literárne dielo nie sú na našej univerzite neznáme. V lete roku 2011 sme privítali do života jeho knihu *V krajine ohlušujúceho ticha*, ktorá je akýmsi zápisníkom z veterinárnej expedície v Mongolsku, ktorej sa zúčastnil ešte v roku 1964 ako člen expedície vyslanej vtedajšou Československou republikou na tlmenie slintačiky, ktorá hrozila zdecimovať celé mongolské hospodárstvo sústredené na pastevný chov zvierat a ktorá za svoju prácu získala široké medzinárodné uznanie. Kniha o expedícii bola súčasťou plánu podujatí Svetového roku veterinárskej medicíny 2011, ktorý mal svetovej verejnosti pripomenúť neoceniteľnosť a nenahraditeľnosť profesie veterinárneho lekára.

MVDr. Štefan Márton sa narodil 13. mája 1932 v Biharresztesi. Veterinárny diplom získal na Vysoké škole veterinárskej v Košiciach v roku 1955 ako absolvent v poradí jej ešte len druhého ročníka. Pracoval ako obvodný zverolekár a okresný zverolekár v okrese Šahy, ako vedúci veterinárneho strediska a vedúci pohraničnej veterinárnej služby okresu Levice. Počas 51-ročnej veterinárnej činnosti okrem pravidelného služobného zadelenia bol viackrát poverený organizačnými a riadiacimi úlohami pri tlmení nebezpečných nákazlivých ochorení zvierat. Popri zamestnaní šestnásť rokov pôsobil ako externý učiteľ na Strednej poľnohospodárskej škole v Šahách. Prispieval viacerými článkami do odbornej tlače. Ako dôchodca žije v Šahách a okrem iných záľub sa venuje písaniu beletrie autobiografickej povahy. Takou je aj jeho ďalšia kniha, ktorá uzrela svetlo sveta na Univerzite veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach – *V znamení modrého kríža*.

V čase, ktorý si vyslúžil označenie zlatý vek slovenského veterinárstva, autor zažil mnoho poučných, vážnych, smutných a veselých príhod. Ale keďže o všednom živote priekopníkov zlatého veku veterinárstva preniklo medzi laickú verejnosť málo, rozhodol sa napísať – jeho vlastnými slovami – akýsi hybrid „auto-fakto-biografie“. Kniha nemá ambíciu podať presný historický obraz doby, netrúfa si byť jedinou platnou pravdou. Autor chce vykresliť dobu, ľudí a príbehy cez vlastnú prizmu, zbierku svojich dokumentov, fotografií a kreslených obrázkov. Pamätníci sa s tým môžu konfrontovať, tí, ktorým sú tieto dávnejšie skutočnosti vzdialené, sa môžu poučiť. Zabaviť sa ale isto môžu všetci, lebo autora neopustil jeho humor, optimistický pohľad na svet a ľahkosť, s akou zaznamenal svoje príbehy.

V epilógu sám autor píše: *Ja nie som historik. Dal som iba na papier svoje pozitívne a negatívne spomienky. Možno z nich len malá časť má takú hodnotu, aby sa dostala do vysneného súborného dokumentu o histórii slovenského veterinárstva. Patríťom do tej generácie veterinárnych lekárov, ktorá sa aktívne pričnila o ozdravenie štátu od nebezpečných nákazlivých ochorení hospodárskych zvierat. Ani pri kritickom hodnotení niektorých negatívnych javov som nikdy nepochyboval o tom, že úspechy sa dosiahli prostredníctvom kvalitného vzdelávania veterinárnych lekárov z praxe, kvalitnej laboratórnej diagnos-*

tiky a vedeckého výskumu, mobilizácie verejnosti v prospech likvidácie nákaz, dobrej organizácie práce a húževnatosti terénnych pracovníkov. Aj preto je jeho kniha venovaná pamiatke kolegov, ktorí zaplatili svojím životom alebo zdravím za účasť v boji proti antropozoonózam, tým, ktorí patrili k priekopníkom zlatého veku slovenského veterinárstva, tým, ktorí sa stali obeťou totality a všetkým tým, ktorí sa zaslúžili o dobré meno zverolekárskeho stavu.

Na slávnostnom uvedení knihy sa zišli pamätníci tých čias, veterinárni lekári zo všetkých kútov Slovenska, z praxe i štátnej správy, komory i univerzity. Hostia na uvítanie dostali výtláčok knihy, do ktorej im neskôr autor usilovne vpisoval osobné venovanie. Hostiteľ prof. MVDr. Emil Pilipčinec, PhD., rektor univerzity, privítal pozvaných a vo svojom príhovore vyslovil radosť z toho, že do pomyslenej knižnice veterinárskeho stavu pribudla kniha jedného z prvých absolventov novozaloženej Vysoké školy veterinárskej v Košiciach, ktorý našiel v sebe odvahu a chuť dať na papier svoje spomienky a skúsenosti z obdobia, kedy sa začal profilovať zverolekársky stav na Slovensku, a zachytiť zmeny, ktorým prešiel. Odstup 65-tich rokov od zrodu našej histórie je už dosť veľký na to, aby sme sa intenzívnejšie zaujímali o jej zachytenie a uchovanie pre mladé generácie.

„Krstným otcom“ knihy sa stal MVDr. Dezider Góra, prezident Združenia veterinárnych lekárov hospodárskych zvierat, dlhoročný blízky spolupracovník MVDr. Mártona, ktorý „pokrstil“ knihu kravskou srstou symbolizujúcou minulosť, kedy veterinárni lekári pracovali najmä vo veľkochovoch hospodárskych zvierat.

Knihu MVDr. Mártona (vľavo) kravskou srstou pokrstil MVDr. Góra

MVDr. Góra vo svojom príhovore uviedol: *Som veľmi poctený, že ma autor knihy, ktorú teraz uvádzame do čitateľského života, pán Dr. Márton požiadal, aby som sa stal jej „krstným otcom“. Činím tak veľmi rád, pretože po*

mnohých rokoch, presnejšie desiatkach rokov, mu môžem aspoň čiastočne splatiť dlh, ktorý voči nemu pociťujem od začiatku svojho profesijného života. Keď som ako čerstvý absolvent VŠV s 11-dňovým diplomom v rukách nastúpil do svojho prvého pôsobiska v praxi v Okresnom veterinárnom zariadení Levice, Veterinárne stredisko Šahy, jeho vedúcim bol práve Dr. Márton. Pridelil ma ku kolegovi, ktorý okrem svojho obvodu zastupoval aj susedný, pretože obvodný veterinárny lekár z neho bol na základnej vojenskej službe. Bol som rád, že sa pri ňom na začiatku niečo podočím, ako to v praxi chodí. Lenže ten mi po týždni povedal – Dežko, konečne môžem ísť na dovolenku, budeš robiť dva obvody teraz ty. Rozklepali sa mi nielen ruky, ale aj kolená a prvé, čo mi napadlo urobiť, bolo zavolať vedúcemu strediska, čo mám preboha robiť? Na to mi Dr. Márton, vtedy už Ocsi, povedal: Máš taký diplom ako ja, tak rob čo máš, a ak si s niečím nebudeš vedieť dať rady, tak mi zavolaj alebo príď. Tým sa on

Autor podpisujem knihu MVDr. Ladislavovi Husároveď, ktorý je tiež napriek svoju vysokému veku plodným autorom venujúcim sa histórii veterinárnej medicíny

stal pre mňa vtedy akýmsi krstným otcom. Myslím, že mi môže potvrdiť, že som sa niekedy na neho s prosbou o radu obrátil, ale snáď to často nebolo. Na tom veterinárnom stredisku som pracoval 5 rokov, počas nich sme zažili aj prípady, ktoré sú uvádzané v tejto knihe – antrax u jalovice na pastve, SLAK v rokoch 1972 – 1973 a mnohé iné „spestrenia“. Aj keď som potom prešiel pracovať na iné OVZ, vzájomný kontakt sme nestratili a náš vzťah sa postupne vyvinul do priateľstva.

Nie som literárny expert, ale viem, že táto kniha nie je literatúra faktu, je to však podľa mňa určitá forma dokumentu spracovaná formou beletrie. Je založená na pamäti, bohatej súkromnej dokumentácii a spomienkach na prácu nielen samotného autora, ale aj tých približne 2500 veterinárnych lekárov v teréne, ktorí v rôznych podmienkach pracovali často s ľuďmi, ktorí im neboli aspoň na partnerskej úrovni, nie vždy priaznivo naklonení, hoci nezriedka omnoho lepšie platení. Ten

Rektor univerzity prof. Pilipčinec bol otcom myšlienky zachytiť spomienky na začiatky existencie našej školy i veterinárskej profesie

tzv. zlatý vek veterinárskej služby nebol vždy a pre všetkých zlatý. Svoj vlastný názor si urobí po prečítaní tejto knihy každý sám a som presvedčený, že prečítať si ju je dobré využitie času. Ja jej len prajem veľa spokojných čitateľov.

Ešte skôr, ako sa k slovu dostal samotný autor, odovzdal mu rektor univerzity prof. Pilipčinec pamätnú plaketu ako výraz uznania za vytrvalú propagáciu profesie veterinárneho lekára a zachytávanie jej histórie, ktorá rozšírila zbierku jeho ocenení. MVDr. Márton sa sviežim štýlom sebe vlastným poďakoval pánovi rektorovi a univerzite za všetko, čo sa mu v minulosti i dnes dostalo a spomenul niekoľko situácií a mien, ktoré stáli za vyzdvihnutie. Následne sa rozprúdila živá diskusia tých skôr i neskôr narodených, ktorí počas spoločenského posedenia mohli dobre naladení spomínať či porovnávať.

PhDr. Ľudmila Kundriková, foto: MVDr. Ladislav Pačaj

Na pôde našej univerzity sme síce uvítali knihu *V znamení modrého kríža*, ale ako to dokazujú nasledujúce riadky od MVDr. Andreja Renčka, nášho mladého doktoranda, aj medzi súčasnú generáciu študentov sa dostala predchádzajúca kniha MVDr. Mártona a našla si tam priaznivcov. Teší nás to o to viac, že tento o niekoľko generácií mladší veterinárny lekár si svoj názor nenechal len pre seba, ale podelil sa oň aj s našimi čitateľmi a šíri knihu aj medzi svojimi priateľmi mimo hraníc univerzity. Možno nám vyrastá ďalší spisovateľ – veterinárny lekár, ktorý sa pridá k nemnohým autorom venujúcim sa zachytávaniu sveta veterinárnej profesie. Prísľubom môže byť aj to, že Dr. Renčko v tomto roku vydal svoju prvú knihu – *Blízke dialky alebo šutrácke výpravy*.

Prednedávnom sa mi do rúk dostala knižná publikácia, na ktorej ma oslovil už názov. Ale pekne po poriadku, kniha sa predsa podľa obalu nesúdi. No názov ma určite veľmi zaujal – **V krajine ohlušujúceho ticha**. Publikácia má mäkký obal a počet strán je 191, vydaná bola v roku 2011. Autorom diela je MVDr. Štefan Márton. A veľkolepé dielo je vskutku bravúrne. Reálne vykresľuje a iným ľuďom majstrovsky opisuje prežitie obdobia pôsobenia v ďalekej exotickkej krajine. Dej je zostavený chronologicky, podľa času a prejdenej lokality. Odohráva sa vo viacerých smeroch a rovinách. Od cestovateľskej, odbornej veterinárskej po ľudskú. O autorovi sa nedá povedať nič iné ako to, že je to „pán slova“. V diele ide o intímne podanie zážitkov autora – účastníka odbornej veterinárskej expedície v roku 1964 do Mongolska za účelom tlmenia nebezpečných nákaz, zbierania vzoriek a predprípravy na vyhodnotenie zásahov v epizootologickej situácii. V diele sa však nesleduje len odborná línia, ale autor sa venuje i miestopisu, opisu prírody, druhov zvierat i rastlínstva. Podáva fakty v historickom kontexte na základe dejinných udalostí. Sleduje tiež vzťahy a udalosti v skupine našich expertov nevyhýbajúc sa najradostnejším i najtragickejším udalostiam v živote človeka. Podáva pomery na podklade politického diania, opisuje komunikáciu cez úrady medzi spriatelnenými krajinami. Reálne poukazuje na vyspelosť veterinárnych disciplín dosiahnutú v tom čase v našej krajine a našu konkurencieschopnosť medzi svetovými veľmocami v oblasti veterinárskej medicíny. Sprostredkúva svoje zážitky (poľovanie, jazdenie na koni, lov rýb...) a zameriava sa na krásu miestnych ľudí, na ich vrúcne privítanie a dobrosrdečnosť. Z danej knihy vane závan odbornosti a vysokej inteligencie autora. Jediným nedostatkom je snáď náklad, bola vydaná v počte 100 kusov, a predávala sa i v našej skriptárni, kde sa však podľa mojej vedomosti neohrliala viac ako pár mesiacov. Túto vskutku unikátnu publikáciu som prečítal na dvakrát. Nedokázal som si totiž púťavý dej šetriť. Táto publikácia je určite to najlepšie, čo som z danej oblasti doteraz čítal. I známi, ktorým som ju požičal, mi ju po týždni vrátili, pretože ju prečítali okamžite. Knihu odporúčam nielen veterinárnym lekárom či študentom, ale všetkým ľuďom, ktorí majú radi cestovanie, prírodu a úprimnosť.

Naši veterinárni experti sa zúčastnili i výprav do iných krajín (Alžírsko, Kuba) a viem, že sú snahy i o vytvorenie podobných publikácií z týchto krajín. Dúfam, že sa zostaviteľom týchto diel darí, a skoro sa dočkáme i takýchto bezpochyby veľkolepých diel oslavujúcich históriu i odbornosť nášho veterinárskeho lekárstva.

MVDr. Renčko v čase písania týchto slov netušil, že na univerzite sa chystá vyjsť kniha oslavujúca históriu a odbornosť nášho veterinárskeho lekárstva, tentokrát v rámci hraníc našej krajiny – *V znamení modrého kríža*.

Doktorandi majú možnosť prezentovať sa

Ocenené doktorandky

Poskytnúť doktorandom priestor na získanie praktických skúseností pri prezentácii vlastných výsledkov je primárnym cieľom seminára doktorandov, ktorý je venovaný pamiatke akademika Kolomana Bodu (1927 – 2005), popredného veterinárneho fyziológa. V dňoch 9. a 10. septembra sa uskutočnil v Košiciach už jeho deviaty ročník.

Program tvorili prednášky doktorandov z Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie, Univerzity P. J. Šafárika a viacerých ústavov Slovenskej akadémie vied (tohto roku Ústavu fyziológie hospodárskych zvierat a Neurobiologického ústavu) v Košiciach.

Tentoraz bol seminár doktorandov venovaný aj prof. Ing. Olge Ondrašovičovej, CSc., z UVLF, dlhoročnej organizátorky a iniciátorky Súťaže o najlepšiu prácu doktorandov, ktorá nás vlní opustila po ťažkej chorobe. Na otvorení sa zúčastnili a k prítomným prehovorili prof. MVDr. Jaroslav Legáth, PhD., prorektor UVLF pre vedecko-výskumnú činnosť a zahraničné styky, doc. RNDr. Peter Javorský, DrSc., zástupca riaditeľa a predseda Vedeckej rady ÚFHZ SAV, a doc. RNDr. Vladimír Zeleňák, PhD., prodekan Prírodovedeckej fakulty UPJŠ. Prítomný bol tiež prof. RNDr. Peter Fedoročko, CSc., vedúci Ústavu biologických a ekologických vied PF UPJŠ.

Počas dvoch dní na seminári odznelo 36 príspevkov doktorandov 2. a 4. ročníka štúdia, dvaja sa ospravedlnili, ale v zborníku ich práce sú. Príspevky neboli tematicky obmedzené, pokrývali širokú škálu biologických vedných odborov a sú uverejnené v recenzovanom zborníku s názvom Vedecké práce doktorandov 2014 (recenzoval MVDr. Imrich Zeleňák, DrSc.).

Príspevky hodnotila odborná komisia zložená zo zástupcov organizátorov: doc. RNDr. Peter Javorský, DrSc. - predseda, RNDr. Štefan Čikoš, CSc. (obaja ÚFHZ SAV), RNDr. Veronika Sačková, PhD., RNDr. Bianka Bojková, PhD. (obe PF

UPJŠ), prof. MVDr. Mária Goldová, PhD., a doc. MVDr. Monika Pipová, PhD. (z UVLF). Spomedzi všetkých účastníkov komisia vybrala 12 najlepších prác, ktoré boli ocenené poukazmi na nákup vedeckých publikácií. Ocenenými autorkami sú: z ÚFHZ SAV - MVDr. Oksana Ivanišinová, RNDr. Jana Pisarčíková a RNDr. Slavomíra Vaníková; z Neurobiologického ústavu SAV - RNDr. Mária Lalkovičová; z UVLF - MVDr. Oľga Danišová, MVDr. Monika Drážovská, RNDr. Eva Husáková, Ing. Magdaléna Slížová a MVDr. Gabriela Štrkolcová; z UPJŠ – Mgr. Barbora Fecková, Mgr. Františka Horváthová a Mgr. Edit Miková.

„Záujem o účasť na seminári je stále vysoký. Našou ambíciou do budúcnosti je pritiahnúť viac poslucháčov, či už z radov študentov alebo vedeckých pracovníkov,“ zhodnotil priebeh seminára jeho hlavný organizátor MVDr. Dušan Fabian, PhD., z Ústavu fyziológie hospodárskych zvierat SAV v Košiciach. „Seminár doktorandov poskytuje jedinečný priestor, na ktorom môže návštevník získať prehľad o tom, čo rieši široké spektrum košických vedeckých tímov z oblasti biologických a veterinárnych vied. V čase, keď je stav finančnej podpory vedy na Slovensku taký, že mnohé vedecké inštitúcie sú blízko riešenia existenčných otázok, je kľúčové prehlbovať vzájomnú spoluprácu. Tá vytvára predpoklady na to, aby sa existujúca infraštruktúra a ľudské kapacity využili čo najefektívnejšie aj v takejto kritickej dobe. Jednoducho – zaujímajme sa o to, čo robia ostatní kolegovia v našom meste,“ povedal.

Katarína Čizmáriková

Report zo seminára doktorandov je zverejnený na webe SAV: http://www.sav.sk/index.php?lang=sk&charset=&doc=services-news&source_no=20&news_no=5528

Blahoželáme jubilantom...

... oslavujúcim v septembri a októbri krásne životné jubileá a prajeme im ďalšie roky prežité v zdraví, šťastí, pokoji a spokojnosti zo zaslúženého odpočinku prinášajúceho im drobné i väčšie každodenné radosti.

**Mária Rožňovjaková ✧ Ján Slivka ✧ doc. MVDr. Pavel Petřík, PhD. ✧ doc. MVDr. Emil Švický, PhD.
prof. MVDr. Milan Mareta, DrSc.**

Futbalový turnaj troch univerzít 2014

Nastúpene družstvá 3U

Víťazné družstvo

zového stavu 2 : 2. Keďže tento výsledok znamenal zhodu v bodoch aj v skóre, o konečnom víťazovi turnaja museli rozhodnúť pokutové kopy, v ktorých bolo úspešnejšie družstvo Nitre a stalo sa celkovým víťazom turnaja. V závere turnaja sa uskutočnil exhibičný zápas družstva ŠPP v Zemplínskej Teplici proti výberu všetkých univerzít. Unavení hráči výberu podľahli čerstvým hráčom ŠPP vysoko 4 : 0.

Po ukončení športových zápolení a krátkom oddychu nasledovalo slávnostné vyhlásenie výsledkov turnaja. Ako jednotlivci boli ocenení: najlepší strelec – MVDr. Jozef Blanár z UVLF v Košiciach, najlepší brankár – Dušan Mališ z TU vo Zvolene, najužitočnejší hráč – Ing. Marián Tokár, PhD., z SPU v Nitre a najlepšia hráčka – Denisa Boľanovská z UVLF v Košiciach. V družstvách na prvom mieste skončila SPU v Nitre, druhú priečku obsadilo družstvo UVLF v Košiciach a tretie miesto TU vo Zvolene. Družstvám boli odovzdané poháre

a medaily. Na záverečnom spoločenskom posedení rektor UVLF v Košiciach odovzdal do rúk vedúceho družstva SPU v Nitre putovný pohár a keďže víťazstvo dosiahli trikrát po sebe, podľa štatútu turnaja ho získali natrvalo.

Pri družnej a veselej nálade pokračoval spoločenský večer, počas ktorého zástupca vedenia zvolenskej univerzity pozval všetkých na nasledujúci ročník Turnaja troch univerzít, ktorého organizácia v rámci cirkulácie pripadla práve na Technickú univerzitu vo Zvolene. Po organizačnej a spoločenskej stránke účastníkmi aj hosťami bol turnaj hodnotený ako veľmi vydarený, preto touto cestou ďakujeme všetkým, ktorí sa na jeho organizácii podieľali.

doc. MVDr. Pavel Nad', PhD.

Foto: doc. MVDr. Katarína Beňová, PhD.

Výstup na tatranské štíty – Ďumbier 2014

Výstup na tatranské štíty sa stal už tradičným podujatím organizovaným Komorou veterinárnych lekárov SR pre všetkých veterinárnych lekárov, ich príbuzných a priateľov. Po Kriváni, Rysoch, Slavkovskom štíte, Jahňacom štíte a Baranci bol tento rok cieľom všetkých turisticky založených účastníkov výstupu najvyšší vrch Nízkych Tatier – Ďumbier (2043 m). Výstup sa uskutočnil v sobotu 6. 9. 2014 z chaty Trangoška. Počasie turistom prialo, počas výstupu mali možnosť obdivovať nádherné scenérie tatranských vrchov a dolín. Okolo poludnia účastníci dosiahli svoj cieľ – vrchol Ďumbieru, na dôkaz čoho sa v žltých tričkách všetci odfotili. Po návrate na základňu Trangošku energiu dočerpali výborným gulášom a pečeným prasiatkom. Bola to výborná akcia, v prekrásnom prostredí, ktorá prispieva k upevneniu pocitu spolupatričnosti k profesii veterinárneho lekára.

prof. MVDr. Jana Mojžišová, PhD.

Včelársky klub na pôde univerzity

Členovia klubu pri jesennom preliečení včelstiev NRL UVLF

Na podnet študentov Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach vznikol na pôde našej alma mater Včelársky klub pri Univerzite veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach s účinnosťou od 18. 2. 2014. Dňa 17. 2. 2014 v súlade s Organizačným poriadkom Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach čl. 2 schváleným Akademickým senátom UVLF v Košiciach bol menovaný MVDr. Rastislav Sabo, PhD., do funkcie odborného garanta Včelárskeho klubu pri UVLF v Košiciach. Študenti rôznych ročníkov a študijných programov si na stretnutí, ktoré predchádzalo tomuto oficiálnemu schváleniu, zvolili spomedzi seba Mateja Moravčíka a Jaroslava Kvetkovú ako predsedu a tajomníčku klubu. Momentálne ma klub 16 členov medzi slovenskými a zahraničnými študentmi, pričom sa čaká na nábor nových záujemcov spomedzi študentov. Primárnym poslaním klubu je vytvárať podmienky na uspokojovanie záujmov a potrieb svojich členov v oblasti chovu včiel a iného užitočného hmyzu a spracovania včelích produktov.

Začiatky nikde nie sú ružové, a tak to je aj s naším klubom. Naše včelárske začiatky pod odborným dohľadom Dr. Saba prebiehajú momentálne na včelstvách NRL UVLF a na

„Letová“ premávka na včelnici v Rozhanovciach počas znášky v jari

včelnici v Rozhanovciach, no chceli by sme vybudovať včelnicu v priestore medzi budovou č. 6 (ústav hygiena mäsa) a existujúcim oplotením univerzity, kde by sme si sami mohli chovať nielen včely, ale aj iný užitočný hmyz (čmeliaky a včely solitérky). Výstavba klubovej včelnice je momentálne pozastavená, keďže momentálne čakáme za výrezom stromu orecha kráľovského v uvedenom mieste.

V súčasnosti sa chovu včiel venuje na celom svete vysoká pozornosť, pretože včely zastávajú nenahraditeľné miesto v ekosystéme a v hospodárstve (značné percento svetovej produkcie potravín je ešte stále závislé na opeľovacej schopnosti včiel). Žiaľ, celosvetový chov a prežívanie včelstiev vykazuje klesajúcu tendenciu a preto veríme, že činnosťou Včelárskeho klubu pri Univerzite veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach svojou troškou pozitívne pozdvihneme odborné vedomie laickej verejnosti o včelárstve a včelích produktoch.

Matej Moravčík

predseda včelárskeho klubu

V dňoch 8. až 12. septembra 2014 študenti prvých ročníkov absolvovali výrobnú prax v priestoroch internátov. Organizačne výrobnú prax zabezpečovala MVDr. Denisa Toropilová, PhD. Za študentmi bolo vidieť kus dobre vykonanej práce v areáli ale aj vo vnútorných priestoroch našich internátov. K úspešnému priebehu výrobnéj praxe dopomohlo aj dobré počasie, ale najmä chuť a ochota študentov zveľadiť priestory svojho internátu a organizačné schopnosti pani MVDr. Toropilovej. Všetkým zúčastneným vyslovujem poďakovanie a pochvalu za prístup pri plnení si svojich povinností počas výrobnéj praxe.

Mgr. Jaroslav Hochmann
riaditeľ ŠD

*pokračovanie
zo str. 12*

Združená výstava jubilujúcej 65-ročnej Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach

ka. Imrich Maraček, Košice (9) Biotechnológia – zdroj poznania v živočíšnej produkcii a veterinárskom lekárstve. Dušan Evinic, Košice (10) Dobyčie pasy. Jaroslav Legáth, Košice (11) História lekárnictva. Kolektív mladých filatelistov, Košice (12) Učiteľ národov].

Druhú časť výstavy tvoril výber priebežne spracovaných dokumentov o prínosoch Univerzity veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach v priebehu jej 65-ročnej existencie. Exponáty spracované formou posterových (pla-

gátových) oznamov prezentujú významnejšie výsledky činností a historických údajov pomocou archívnych dokumentov, autorských osvedčení, udelených patentných listín, zlepšovacích návrhov, nových diagnostických a terapeutických metód i postupov, cien slovenského literárneho fondu a trojrozmerných exponátov hlavne monografií, knižných učebníc ako aj učebných textov. Slávnostná vernisáž pokračovala čašou vína a prehliadkou exponátov.

prof. MVDr. Imrich Maraček, DrSc., gestor výstavy

Smútočné oznámenie

S hlbokým zármutkom Vám oznamujeme, že nás
dňa 16. septembra 2014 vo veku 88 rokov navždy opustil náš dlhoročný kolega
doc. MVDr. Jozef Knežík, CSc.
Posledná rozlúčka so zosnulým bola 18. septembra 2014 na Verejnom cintoríne v Košiciach.

Dňa 16. septembra 2014 nás vo veku 71 rokov opustil náš dlhoročný spolupracovník
MVDr. Ľudovít BAJAN, CSc.
Posledná rozlúčka so zosnulým bola 18. septembra 2014 v Krematóriu v Košiciach.

Dňa 14. októbra 2014 sme sa v obradnej sieni krematória v Košiciach navždy rozlúčili
s **Mariánom Hreňom**,
členom správnej rady našej univerzity,
ktorý navždy odišiel dňa 9. októbra 2014 vo veku nedožitých 43 rokov.

*pokračovanie
na str. 22*

Z histórie športu na vysokých školách

Autorom nasledujúcich spomienok na športové osobnosti a športové úspechy z prvých desaťročí existencie Vysokej školy veterinárskej v Košiciach je **prof. MVDr. Jozef Kočíš, CSc.** Mohli by sme ho nazvať nestorom košíckeho vysokoškolského športu, keďže ho k tomu predurčuje jednak jeho úctyhodný vek 86 rokov, jednak jeho atletické úspechy, keďže bol dlhoročným úspešným reprezentantom ČSR. Oslavy 65. výročia založenia Vysokej školy veterinárskej v Košiciach boli vhodnou príležitosťou využiť jeho poznanie pomerov, keďže patril najprv k druhému ročníku jej absolventov a potom k jej dlhoročným pedagógom.

V mnohých krajinách boli vysoké školy súčasne aj strediskom športovej činnosti. Vychovávali vyspelých športovcov, z ktorých mnohí reprezentovali svoje krajiny na významných športových podujatiach. V tejto oblasti primát mali vysoké školy v USA. Aj u nás najmä za bývalej Československej republiky mal šport na vysokých školách významné postavenie. V minulosti spoločnosť poskytovala väčšiu podporu pre rozvoj športu. Už na stredných školách boli niektoré športové triedy, prípadne športové gymnáziá. Takéto gymnázium bolo aj v Košiciach na Michalovskej ulici. Tu mohli študovať talentovaní žiaci, ktorí mali záujem o jednotlivé športy. Po spoločenských zmenách v našom štáte boli tieto školy zrušené a som toho názoru, že spoločnosť nedostatočne podporuje rozvoj športu nielen na školách, ale aj mimo a v súčasnosti vysoké školy mnohokrát nemajú dostatok prostriedkov na svoju prevádzku, niečo ešte podporu športu.

Ale podme k našej vysokej škole. Vysoká škola veterinárska v Košiciach, dnes Univerzita veterinárskeho lekárstva a farmácie v Košiciach, sa nemusí za svoje doterajšie výsledky hanbiť. Vychovala a aj teraz vychováva množstvo odborníkov pre prax a vedeckú činnosť. Zbavila našu krajinu najnebezpečnejších nákazlivých chorôb hospodárskych zvierat.

Šport na našej vysokej škole má dlhoročnú tradíciu. Prvým najstarším športovcom, ktorého sme poznali, bol prof. Pačenovský, vedúci katedry telesnej výchovy. V dome, kde býval, mal vlastnú telocvičňu, a ako bývalý šermiar bol trénerom košíckych šermiarov. Telesná výchova bola od samotného začiatku povinným predmetom. Tento predmet sme radi navštevovali, lebo mimo cvičenia to boli aj rôzne hry a beh v prírode. Každoročne sme absolvovali lyžiarske kurzy v najkrajších strediskách lyžovania na Slovensku.

Najstarším oddielom, ktorý trvá až do dnes, bol jazdec-ký oddiel. Jeho vedúcim bol prof. Bartík, ktorý aj sám jazdil. Neskôr bol vedúcim aj MVDr. Karahuta a dnes oddiel ve-

die MVDr. Miroslav Martinček. Významnou jeho časťou bol voltízny oddiel, kde sa vychovávali mladí adepti jazdeckého športu. V súčasnosti je tento oddiel, ktorý vedie MVDr. Marián Pavlač, najlepším na Slovensku. Vodnopólový oddiel TJ VŠV bol účastníkom prvej ligy na Slovensku a jeho vedúcim bol Milan Ďurčanský, asistent katedry TV. Významné úspechy dosiahol aj kanoistický oddiel pod vedením PaedDr. Antona Čižmárika, kde jeho syn bol aj majstrom Slovenska. Výkonný bol aj basketbalový oddiel, ktorý súťažil v krajskej súťaži pod vedením Ing. Gacika. Veľmi aktívnym bol aj futbalový oddiel, ktorý roky viedol prof. MVDr. Pleva, DrSc., ktorý dlhé roky aj sám aktívne hrával. Pravidelne sa zúčastňoval futbalových turnajov medzi vysokými školami najmä v Nitre a Zvolene. MVDr. Richard bol členom futbalového oddielu v Ťahanovciach. Lyžiarsky oddiel viedol doc. Baran, ktorý organizoval lyžiarske zájazdy pre zamestnancov VŠV. V hádzanárskom oddiele bol vedúci doc. MVDr. Para, CSc.

Niektorí naši členovia boli organizovaní aj v iných telovýchovných jednotách najmä atletický oddiel pri TJ Slávia Vysokej školy technickej v Košiciach. Tento oddiel združoval členov nielen z Košíc, ale aj z celého východoslovenského kraja. Z našej VŠV ako študenti štartovali v atletickom oddiele VŠT B. Petko, M. Majerník, M. Rokošný a J. Kočíš. Tento kolektív sa postupne vypracoval medzi najlepšie oddiely na Slovensku.

Ja osobne som začínal pôsobiť v tomto oddiele VŠT v roku 1952, kde sa ma ujal tréner Vladimír Harant, odborný asistent Katedry TV VŠT. Už v roku 1953 som sa stal majstrom Slovenska v behu na 100m. V roku 1954 som bol vyslaný na Harbigov memoriál do Drážďan (NDR), kde som v behu na 200 m obsadil piate miesto. V roku 1955 som sa stal členom reprezentačného mužstva v ČSR v behu na 400 m. V tom čase tam pôsobili vynikajúci atléti ako Skobla, Jungvirt a ďalší. Kapitánom mužstva bol Emil Zátopek, ktorý patril medzi najlepších atlétov sveta. Na olympiáde v Helsinkách v roku

Medzištátne stretnutie ČSR – Bielorusko v Minsku r. 1958 (prof. Kočíš vľavo)

1956 vyhral beh na 5 000 m, 10 000 m a maratón, čo už žiadny atlét doteraz nezopakoval. Oddiel TJ Slávia VŠT výkonnostne rástol a po víťazstve v II. lige 1959 sa prebojoval do I. ligy v ČSR, kde sa v roku 1960 umiestnil na štvrtom mieste. Z Košíc do reprezentačného družstva ČSR sa dostali atléti Mikluščák, Saučinský, ktorý ako prvý prekonal v skoku do výšky 200 cm. Ďalej to boli E. Hrušovský, T. Kládek, J. Demeč a M. Kropáčová. V tomto oddiele vyrastal aj Jozef Odložil ako vojak vo Vojenskej leteckej akadémii v Košiciach. Jozef Odložil, neskôr ako člen Dukly Praha, na olympiáde v Tokiu v 1964 obsadil v behu na 1 500 m štvrté mieste.

Na stretnutie atlétov prvej ligy v Košiciach chodilo veľa divákov, lebo mali možnosť vidieť aj najlepších atlétov z Prahy z oddielov Dukla, Slávia a ďalších. Ja osobne som reprezentoval ČSR v behu na 400 m a 4 x 400 m 14-krát. Najväčší úspech som dosiahol na Svetových športových hrách v Moskve v roku 1957, kde sme v štafete 4 x 400 m získali striebornú medailu. Atletický oddiel vyhrával na Majstrovstvách Slovenska najviac titulov. Ja osobne som získal 10 titulov majstrov Slovenska.

TJ Slávia VŠT mala aj ženský atletický oddiel, ktorý súťažil v druhej lige. Po reorganizácii TJ VŠT tento atletický oddiel prešiel do našej TJ VŠV, kde sa jeho vedúcim stal Ondrej Župa, vedúci katedry TV. V tomto oddiele pretekala aj Monika Kropáčová v behu na 800 m. V roku 1955 vytvorila v Prahe juniorský rekord ČSR v behu na 600 m. Bola stálou členkou reprezentačného mužstva ČSR v behu na 800 m. Taktiež vytvorila slovenské rekordy v behu na 400 a 800 m. Ja som bol jej trénerom a od roku 1961 aj manželom.

Atletický oddiel aj pri minimálnych podmienkach do-

Tréning košíckych atlétov s Emilom Zátopkom v r. 1958 (E. Zátopek tretí sprava)

Moskva 1957 Svetové atletické hry – 2. miesto družstva ČSR v behu na 4 x 400 m

siahol pre slovenskú a košíckú atletiku vynikajúce výsledky. Bývalí členovia kolektívu sa každoročne stretávajú v našom študentskom domove. Aj v tomto roku sme sa stretli dňa 3. októbra 2014, kde šiesti členovia kolektívu dosiahli svoje osemdesiate narodeniny. S tými, ktorí nás už opúšťajú, sa s patričnou úctou lúčime. Viacerí bývalí členovia prichádzajú na naše stretnutia aj zo zahraničia.

Foto: archív prof. Kočíša

JESEŇ V JAZDECKOM ŠPORTE

Preteky v parkúrovom skákaní

Košický pohár aj tento rok prilákal množstvo divákov a športovcov. Septembrové preteky už tradične ukončujú skokové podujatia na východnom Slovensku. Aj tento rok sa organizátorom z jazdeckého oddielu TJ Slávia UVLF podarilo pripraviť kvalitné preteky, ktorých sa 6. septembra zúčastnili jazdci nielen zo Slovenska. Viac ako dvojtisícová divácka kulisá poháňala jazdcov k najvyšším výkonom. Množstvo štartov, dobrá organizácia, bohatý sprievodný program a výborné „jazdecké počasie“ sa podpísalo pod výborné hodnotenie pretekov aj od zástupcu Českej jazdeckej federácie pána

Petra Šveca, ktorý bol na týchto pretekoch parkúrmajstrom. Jazdci si pochvalovali hlavne výborne pripravený povrch parkúru a ocenili aj opracovisko, na ktoré sa členom jazdeckého oddielu podarilo zabezpečiť inštaláciu zavlažovania. Najväčšiemu divákemu záujmu sa tešili jazdci hlavne pri poslednej súťaži MINI-MAXI, kde sa výška prekážok zvyšovala, až pokiaľ sme nespoznali víťaza. Tento rok sa ním stal Mgr. Martin Bulík z domáceho oddielu. Aplauz si vyslúžil aj tým, že už ako istý víťaz sa pokúsil, aj keď neúspešne, prekonať ešte zvýšenú prekážku na výške 190 cm a prekonať tak rekord podujatia, ktorý má hodnotu 185 cm.

Majstrovstvá v drezúrnom jazdení

20. septembra 2014 sa v jazdeckom areáli UVLF v Košiciach uskutočnili Majstrovstvá Košickej a Prešovskej jazdeckej oblasti v drezúrnom jazdení. Slnéčné počasie a obnovený povrch otvorenej jazdeckej haly privítali vyše 20 štartujúcich dvojíc z 9 klubov. Rozhodcovský zbor v zložení Peter Juhász, Jozef Halgoš a Ľubomír Paučo celý deň nezaháľal, pretože v štyroch súťažiach bolo zaznamenaných celkovo 41 štartov. Potešujúce je, že do najťažšej vypísanej súťaže stupňa S (Rakúska úloha S2) – Majstrovská súťaž seniorov – sa prihlásilo až 9 dvojíc zo šiestich rôznych klubov.

V prvej súťaži Z4 – Cena Budosport, spomedzi 13 štartujúcich zvíťazila nórska reprezentantka, študentka UVLF, Heidi M. K. Skallerud na koni Oliver Kinský z domáceho klubu TJ Slávia UVLF Košice. Táto súťaž bola zároveň majstrovskou súťažou pre juniorov a vyhrala ju taktiež domáca jazdkyňa Barbora Stehlíková na koni Caesar van de Helle, úspešne reprezentujúca náš klub aj na východoslovenských parkúroch. Na druhom mieste sa umiestnila Viktória Anna Mecková na Duňke, štartujúca tiež za TJ Slávia UVLF v Košiciach, a na treťom mieste skončila Simona Juhášová s Coco Chanel jazdiaca za Parkúr Team B.V. Košice. Hlavnú súťaž a zároveň Majstrovstvá Košickej a Prešovskej oblasti seniorov vyhrala Paraskevi Spišáková na koni s príznačným menom Winner's Dream z JK Equipolis pred domácimi jazdkyňami Heidi M. K. Skallerud s Whitney Bell a Dominikou Kačengovou s Frankie Boyom.

Drezúrne jazdenie si aj vďaka organizátorom TJ Slávia UVLF v Košiciach opäť nachádza na východe priaznivcov, o čom svedčia nielen zvyšujúce sa počty štartujúcich dvojíc, ale aj stúpajúca úroveň výkonov a nové mená na štartovných listinách.

Hubertova jazda

Koniec tohoročnej športovej sezóny ohlásila už tradičná Hubertova jazda. Hlavnou ulicou sa 17. októbra pohyboval za značného záujmu obyvateľov a návštevníkov mesta sprievod tvorený tromi záprahmi a tridsiatkou jazdcov. Tí sa potom presunuli do areálu univerzity, kde sa uskutočnil klasický scenár s príhovorom rektora prof. MVDr. Emila Pilipčinka, PhD., a námestníka primátora Ing. Jána Jakubova a čítaním regúl. Aj tento rok nám prialo počasie, a tak sme jazdu absolvovali celú vrátane záverečného lovu líšky. Víťazkou sa stala domáca Nikola Mikitová na koni Commander.

Večerný posledný súd a zhodnotenie sezóny 2014 dalo záverečnú bodku za vydareným rokom. Koníky dostanú zaslúžený oddych a jazdci môžu začať plánovať budúročnú sezónu. Už v decembri sa pre nich začína zimná príprava. Na divákov a priaznivcov jazdeckého športu sa členovia jazdeckého oddielu TJ Slávia UVLF tešia na prvých jarných drezúrnych pretekoch, ktoré pripravujú na mesiac apríl.

Zatvorený Hornád

Prvá októbrová sobota je už tradične dňom, kedy sa „zatvára“ Hornád. A tak sme sa 4. 10. 2014 vybrali na posledný raftingový splav v tomto roku z Malej Lodiny do Košíc k lodenici UVLF. Plne obsadené dva rafty dvoma miešanými posádkami hravo zvládli 22 km trasu miestami spestrenú prejazdmi sčerených perejí. Samozrejme, že plavba bola spojená s občerstvovacími zastávkami a opekačkou, čo sa vždy teší veľkej obľube...

Ukončenie vodáckej sezóny

„Zatvorený Hornád“ a nádherné jesenné počasie vyhnali 19. októbra vodácku chasu našej školy na Ružínsku priehradu. Po minuloročnej úspešnej premiére plavby na kanoe a kajaku od priehradnej hrádze do Margecian bol záujem o túto akciu taký veľký, že v lodiach sa viezli aj nepádlujúci pasažieri. Trasa bola síce kratšia, ale fyzicky náročnejšia, lebo 12 km proti prúdu bolo treba prepádlovať. Naše skoro čisto ženské posádky doplnené doktorandami to zvládli na jednotku! Nálada bola skvelá, príroda nádherná, a tak vodácka sezóna mala perfektnú bodku.

PaedDr. Beáta Gajdošová

SPRAVODAJCA Univerzity veterinárneho lekárstva a farmácie v Košiciach - **3. 11. 2014** - IČO: 397 474 - **šéfredaktorka: PhDr. Ľudmila Kundriková** - redakčná rada: tajomník **doc. MVDr. Ján Lehocký, PhD.**, MVDr. Michal Breza, CSc., MVDr. Irena Rajzaková, MVDr. Pavol Rajzák, MVDr. Zuzana Vasilková, MVDr. Beáta Koreneková, PhD., MVDr. Marián Prokeš, PhD., Zlata Marholdová. **REDAKCIA:** Univerzita veterinárneho lekárstva a farmácie, Komenského 73, 041 81 Košice, tel.: 0915 984 558, 0908 803 941, **e-mail:** kundrikova@uvlf.sk, marholdova@uvlf.sk, **INTERNET:** www.uvlf.sk/spravodajca - **SADZBA:** Ivana Báštiová, **TLAČ:** Edičné stredisko a predajňa literatúry UVLF v Košiciach - EV 3484/09. ISSN 1338-189X - Nepredajné - Nevyžiadané rukopisy nevraciamy - Príspevky a fotografie nie sú honorované.